

Ras Kraabel

VOOR NEDERLANDSTALIGEN IN OMAN

CENTRE FOR OMANI DRESS
Interview met Julia Stehlin-Al Zadjali

SALALAH TO SHUWAYMIYAH
Reisverslag

KICK-OFF PARTY
September 2013

WERELD VAN BOEKEN
Interview met Bea Sijkema

NOVEMBER 2013
JAARGANG 29/ NUMMER 1

Save time
check in
online at
klm.com

With klm.com you can
reserve your favourite seat
without leaving
your favourite seat.

Journeys of Inspiration

Van de redactie

De zomer is voorbij, de winter komt er aan
en zo ook weer een nieuw seizoen voor de Raskrabbel!

Jaargang 29, nummer 1.

Met in dit nummer weer veel vaste rubrieken en heel veel leuke inzendingen!
Onze nieuwe Ambassadeur Barbara Joziassse heten we natuurlijk van harte
welkom in Oman en in de volgende editie zal zij zich aan u voorstellen.

Afscheid nemen we van ons redactielid Ilse van der Horst, zij gaat aan een
nieuwe uitdaging beginnen en wij wensen haar natuurlijk heel veel succes en
bedanken haar voor haar inzet voor de Raskrabbel! Ook hebben wij afscheid
genomen van een van onze vaste fotografen Suzanne Banning, ook haar
bedanken we voor alle tijd en energie die ze gestoken heeft in het maken
en bewerken van honderden foto's. Wij wensen haar ook veel succes op haar
nieuwe stek.

Verder staat er binnenkort een Rolling Diner op het programma en nou
leek het ons leuk om u, als u hieraan deelneemt, te vragen om die avond
leuke foto's te maken van de gerechten, de tafels, uw tafelgenoten, de borrel
enzovoort, zodat we voor de volgende Raskrabbel een leuke compilatie
hiervan kunnen plaatsen. Foto's kunt u mailen naar raskrabbel@hotmail.com,
minimaal 300 dpi en in jpg, tiff of eps bestand.

Mocht u nog iemand kennen die wellicht een leuk verhaal heeft voor de
rubriek "uit de oude doos" dan houden wij ons aanbevolen want wat is het
leuk om over Oman uit vervlogen tijden te lezen.

Voor nu wensen wij u heel veel leesplezier in deze editie van de Raskrabbel.

Hartelijke groeten van de redactie

De Raskrabbel is een tijdschrift voor alle
Nederlandstaligen in Oman en verschijnt
drie maal per jaar.

Kostenloos aan te vragen in Oman via
Helga Tijben of via het emailadres:
raskrabbel@hotmail.com

Heb je ook iets leuks om in te sturen?
Super! Lever dan je tekst aan in een
Word-document. We houden circa 450
woorden per pagina aan, dan is er nog
wat ruimte voor foto's. Je afbeeldingen
graag apart aanleveren in hoge resolutie
(300 dpi) als jpg, tiff of eps bestand.
De redactie van de Raskrabbel neemt
in principe de aangeleverde stukken
integraal over. Echter behoudt zij
zich het recht voor om teksten aan te
passen. Teksten worden gescreend op
grammatica en spelling.

COVERFOTO: 'Gastvrijheid in de Ramlat
Al Wahibah' door Agnes van der Gaag

HOOFDREDACTIE
Renate Buijsman-Derks
Roos Lankhaar

VASTE SCHRIJVERS
Renate Buijsman-Derks
Roos Lankhaar
Wendy Ligier-Troost
Evert Moes

CORRECTIES
Renate Buijsman-Derks
Roos Lankhaar

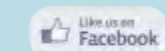
VASTE FOTOGRAAF
Agnes van der Gaag

LAY OUT
Hinke Catsburg
Alexandra Jansen

DISTRIBUTIE
Helga Tijben

**FINANCIËEL BEHEER
EN ADVERTENTIES**
Jorn van Doren

WEBSITE
www.deraskrabbel.nl

ADVERTEERDERS
KLM, Al Qurum dierenarts, BB&L,
Qurum Medical Centre, Planning Masters,
Millennium Resorts

Deze uitgave wordt mede mogelijk
gemaakt door het Holland Comité.

V.L.N.R.: Renate Buijsman-Derks, Roos Lankhaar, Wendy Ligier-Troost,
Evert Moes, Alexandra Jansen, Helga Tijben

VASTE RUBRIEKEN

- 3 Voorwoord
- 4 Inhoudsopgave
- 5 Holland Comité
- 6 Uit de oude doos
- 8 On the Move
- 10 Schrijverspen
- 20 Mijn baan in Oman
- 26 Kinderpagina
- 33 Restaurant Review
- 36 Financiële Perikelen

REPORTAGES EN FOTO'S

- 11 Al Wafa School
- 12 Salalah to Shuwaymiyah
- 15 Groningse op catwalk
- 16 Centre for Omani Dress
- 18 Kick-off Party
- 22 Jordanië
- 24 De wereld van boeken
- 25 Boekrecensie
- 30 Zwemvierdaagse

AANKONDIGINGEN

- 29 Sinterklaas
- 34 Prikbord
- 34 Rolling Dinner
- 35 Nieuwjaarsduik
- 40 Kinderfeest 2014

Beste Nederlanders en Nederlandstaligen,

Na een zomer vakantie met prachtig weer (in Nederland dan...) was het op 13 september weer tijd om een nieuw seizoen van Holland Comité activiteiten te starten met de Kick-off Party. Het thema "Skihut" zorgde voor een aantal oververhitte taferelen, wat ook wel enigszins te verwachten is als je bij 38 graden op Moonboots danst. Het werd een geslaagd feest met een groot aantal nieuwe en bekende gezichten, en een fantastisch optreden van de Noisy Neighbours.

Het ABC-zwemmen is meteen in september van start gegaan, inmiddels zijn meer dan 40 kinderen bezig hun diploma te halen. De organisatie van de Zwem-4-Daagse, welke dit jaar in de week van 27 tot en met 31 oktober werd gehouden, valt nu ook onder de ABC commissie. Meer informatie over het zwemmen op e-mail zwemabcmuscat@gmail.com. En we zijn natuurlijk hartstikke trots op alle kinderen die een Zwem-4-Daagse medaille behaald hebben!

Voor het seizoen 2013-2014 hebben we de jaarkalender van het Holland Comité ietwat aangepast, te beginnen met het Cabaret dat op 4 oktober gehouden werd. Van der Laan & Woe, bekend van de Nederlandse televisie, brachten een avond topcabaret in de gymzaal van de PDO-school, met fantastische sketches, goede liedjes, en vooral geen publieksparticipatie... De avond was zeer goed bezocht, evenals de borrel erna in de Boatclub.

Natuurlijk wel hetzelfde als voorgaande jaren: op 16 november om ± 10:00u komt Sinterklaas met de boot aan op het strand van de PDO RAH Club! Inclusief stoet van Pieten en heel veel pepernoten natuurlijk. Hij blijft bijna 2 weken in Oman, en de huisbezoeken vinden plaats op 29 november. Inschrijven hiervoor kan nog per e-mail tot 20 november op sintinoman@hotmail.com.

Ook anders dan voorgaande jaren is het Rolling Dinner, wat dit jaar op 13 december gehouden zal worden, de inschrijving is inmiddels begonnen. Het is een avond lekker eten, 1 gang zelf koken (hoeft echt geen culinair hoogstandje te zijn!), maar vooral mensen ontmoeten of wat beter leren kennen. Afsluitend is er een gezellige borrel op het terras van Ans en Peter Goossens, meedoen dus!

Omdat er veel nieuwe mensen zijn aangekomen wil ik graag nog even wijzen op onze website www.nederlandersinoman.com, en onze mailing lijst. Als je niks wilt missen van onze activiteiten, geef je dan op via secretary@nederlandersinoman.com. Ook als je graag wat wilt bijdragen, in een commissie of anderszins, laat het even weten.

Heel veel plezier bij de komende activiteiten en tot ziens!

Karen Thijs
Voorzitter Holland Comité

Voorzitter	Karen Thijs
Secretariaat	Kariénke Boeyinga-Querner
Penningmeester	Jorn van Doren
Techniek & Opbouw	Sjoerd Wijstma
Impressariaat	Yvonne van den Wildenberg, Ans Goossens, Dennis Mulder en Deborah Contini
Ambassade liaison	Angelique Eijpe
Ras Krabbel liaison	Renate Buijsman-Derks, Roos Lankhaar
Oranjebal	Jaap-Jan de Bokx
Kinderfeest	Paul te Riele
Zwem ABC Muscat	Renate Buijsman-Derks, Mariska Schrage, Pamela Holst en Ingeborg Kanters
Avondvierdaagse	Monique Oink
Sinterklaas	Eelco Veen
Vrijmarkt	Juliette Veen-Weytingh

DEADLINE KOPIJ VOLGENDE UITGAVE: 20 DECEMBER 2013

het Holland Comité wordt gesponsord door

Uit de oude doos

Door Chantal Vlaarkamp-Seevers

1 september 1985. Ik had het heerlijke gevoel dat ik weer een nieuw avontuur tegemoet ging: na 5 jaar in Goirle op een openbare basisschool gewerkt te hebben en letterlijk iedere vakantie naar verre oorden was vertrokken, ging ik nu echt ook in een ver oord wonen! Ik had een open sollicitatiebrief naar Shell gestuurd en was daarop uitgenodigd voor een gesprek. En meteen (ondanks mijn eerlijk opbiechten dat ik absoluut niet kon koken(?!)) nog aangenomen ook. Als standplaats voor mijn toekomstige baan verstond ik Soedan en aangezien ik vermoedde dat het wel een school zonder veel voorzieningen zou zijn daar, had ik heel wat schoolartikelen aangeschaft. In de brief die ik van Shell ontving stond Oman en daar had ik wel even de atlas voor nodig. Geen idee waar het lag, maar dat maakte mij in feite niets uit: al het buitenland was goed!

In het vliegtuig zat ik naast een zekere Jose, die in de jaren zeventig al in Oman gewoond had en nu na jaren weer terug ging. Jose vertelde smakelijk over die beginjaren van Shell in Oman en de tijd vloog om. Na middernacht kwamen we op Seeb aan en de drie nieuwe leerkrachten (waaronder Dick Hooyberg) en ondergetekende werden door "oude" collega's opgehaald. Van de rit naar Ras al Hamra kan ik me alleen maar mijn gelukzalige stemming herinneren bij het zien van een klein strookje palmbomen langs de weg en de enorme zandvlakten daarachter. Pas in-

MSQ kwam de bebouwing. Ik werd afgezet op het hoekje Natih Road - Marmul Road (Later bleken de Van der Schotten mijn achterburen te zijn) bij een in mijn ogen geweldig huis. Ik vond het PDO-meubilair prachtig en ook het "leenpakket" (de iedereen welbekende kolosale waterketel en enorme pannen, het wit servies met blauwe streep) was erg welkom. Mijn zeevracht zou immers nog maanden op zich laten wachten.

Geslapen als een roos en de volgende ochtend genoten van een kop oploskoffie op mijn terras. Wat een leven. Bij daglicht zag ik pas hoe mooi de omgeving was. Hoeveel zand en rotsen zo dicht bij huis (mijn eigen huis!) en ik kon het niet laten meteen een wandeling te maken door dit wonderschone gebied. Ook de eerste kakkerlak gezien overigens. In de loop van de ochtend kwamen enkele collega's mij en mijn buurvrouw (ook nieuw) ophalen voor het begin van een lange reeks formaliteiten. En natuurlijk kreeg ik de school te zien. Die was tijdens deze zomervakantie juist uitgebreid tot de A-vorm die hij nu ook nog heeft. De school had inmiddels zo'n 400 leerlingen. En ongeveer 25 leerkrachten. Zo'n 9 Nederlandse klassen en 16 Internationale klassen, waarvan (vermoed ik) zo'n 80 tot 90 procent Brits. Brian Watts was de inspirerende 'overall headteacher', Conny van Zanten de adjunct, belast met de Nederlandse kant. Mijn toekomstige lokaal is er uiteraard nog steeds. Ook de termietenkolonie die toen

al aan de rechterkastjes was begonnen. Ik zag ook dat alle schoolmaterialen die ik had meegenomen volkomen overbodig waren: ik had nog nooit zo'n goed geoutilleerde basisschool gezien. Ik zou een klas van 28 kinderen krijgen (groep 3), hetgeen bij collega's meewarige uitroepen als: "ohhhh, wat veel, ohhhh, wat een grote klas" ontlokte. Na mijn meest recente combinatieklas (groep 3 en 4) in Goirle van zo'n 35 leerlingen, leek me dit kinderspel.....

De speelplaats bestond uit een grote zandvlakte achter de school. En bij de entree van de school een aantal banken, verdeeld in Nederlandse en Britse banken. Echt waar! Er was nog geen tropenrooster en de kinderen waren op school van 8 tot 12 (zodat de kantoorvaders de kinderen konden komen halen) en van 1 (vaders konden weer brengen) tot 3. Bij mijn weten waren er nog geen kantoor-moeders in die tijd.....

Vergaderen deden de leerkrachten op zondagochtend van half 8 tot tien voor 8 met de gehele staf. De Nederlandse afdeling deed het 's middags nog eens dunnetjes over. Ik stond te popelen om te beginnen en verheugde me op alles en alles. En dat alles nog mooier en wonderbaarlijker was dan ik ooit had kunnen denken leest u in mijn volgende krabbel.....

Tot dan, een zonnige groet, Chantal

On the move van Oman naar Australië

Door Sandra Kapoh

Hallo lieve mensen in Oman! We missen jullie nog steeds! Hoe kan het ook anders na ruim 10 jaar vooral veel lief gedeeld te hebben. We moesten echt een paar wortels uitgraven uit Muscat vorige zomer. We hoorden al jaren over "post-Oman-heimwee" van eerdere vertrekkers - en het klopt! Gelukkig treffen wij het enorm met onze nieuwe posting. Brisbane is leuk! De mensen zijn vriendelijk en alles is net even anders dan anders, wat erg bijdraagt aan de genietfactor.

Dacht ik bijvoorbeeld eindelijk eens behoorlijk Engels te leren - nou vergeet het maar: de Oz-zies (Australiërs) korten alles af. Ontbijt is een brekkie, Brisbane is Brizzie; een onderbroek is een undie, een u-turn is een joewie, en ga zo maar door. In het begin was er natuurlijk veel te regelen en moest ik vaak nadere uitleg vragen. Een jongedame aan de telefoon wilde m'n

rekha weten, bleek om het nummerbord van de auto te gaan. Ze slikken minstens de helft ook nog eens in hier, en dan krijg je (bij een lawaaiig concert) opmerkingen als: housiyoneigoonmeet. Nou, brei daar maar eens spaghetti van... Het bleek dus: how is your night going, mate? Alles is ook no problem (dat waren we al gewend), to easy en vooral no drama's mate. Of anders she (of wat dan ook) will be fine of it will blow over. Maar DAN moet je meestal juist erg opletten en problemen verwachten.

Werken doen ze hier zo kort mogelijk. Als ergens een sluitingstijd vermeld staat, moet je niet gek staan te kijken als ze een half uur eerder al dicht zijn. Barbecuen is een soort Australische Nationale Sport. Iedereen heeft een barbecue (natuurlijk!) en ze staan te over in publieke parken, op campings en langs wandelroutes. Gebruiksklaar en niet op houtskool, maar op gas. Je neemt gewoon je koelbox mee - oeps, oh nee: zeg dat niet want dat woord gebruiken de Kiwi's (Nieuw Zeelanders) dus dat is een no-go - je neemt dus je Eski mee met lekkere dingen, en je schuift gezellig aan bij een, twee of drie andere bbq-gebruikers. Grote kans dat het een culinair feestje wordt waar iedereen van iedereen eet. Het BYO-concept (bring your own) is hier een begrip!

Wat eten betreft hebben de Ozzies smaak: het zijn Bourgondiërs, je kunt hier alles kopen. Markten zijn bij ons favoriet; ze zijn meestal tot uiterlijk 12 uur open, want ze beginnen al om 5 uur 's ochtends. We gaan er

bijna wekelijks lekker ontbijten met organische producten, van de eigen farm en zelf gemaakte delicatessen, onder het genot van heerlijke koffie en een plaatselijk muzikaal talent. En omdat we meestal tegen sluitingstijd komen aankakken, komen we vaak thuis met van alles en nog wat voor een koopje. De marktlui hebben geen zin om hun handel weer in te pakken en mee terug te nemen.

We genieten enorm van alle dingen die een stad te bieden heeft: concerten, kunst, toneel, cabaret, sporten (ik niet hoor!), hobby's, noem het maar op. Wil je vrijwilliger worden bij de stichting "Uitjes en Playdates voor uw Hond" dan kan dat, en er is ongetwijfeld nog wel ludieker ook. Buiten de stad zit je gelijk in de Natuur, met een hoofdletter N, want het regenwoud ligt bij ons letterlijk in de achtertuin.

De algemene smaak wat kleding betreft heb ik nog steeds niet kunnen doorgronden. Mensen zien er óf quasi onverzorgd uit: gescheurde veel te blote kleding en haar in alle kleuren van de regenboog, óf quasi verzorgd: vrouwen met dikke lagen make-up en smakeloze, veel te korte jurkjes en veel te hoge hakken, waar ze eigenlijk niet op kunnen lopen. Je ziet ze ook wel met gedateerde mantelpakjes en Nikes aan de voeten (hakken in de tas, want daar kun je niet op lopen) naar de bus toe gaan na het werk. Mannen zie je in kantoor rustig in surfshorts en op flipflops (no worries mate!) en bijna iedereen zit onder de tattoo's.

De huizen zijn wel smaakvol. Wij wonen in een mooie, sfeervolle 'Queenslander'. Toen we het betrokken wisten we niet dat deze houten huizen op palen met een golfplaten dak in de zomer bloedheet zijn, en in de winter behoorlijk koud. Zo als de temperatuur buiten is, zo is het binnen ook ongeveer. Airco en een kachel zijn

er vaak niet. Je gaat gewoon beneden wonen tijdens de zomer en in de winter trek je wat meer aan. Wij hebben wel airco, die 's winters ook warme lucht kan blazen, maar we proberen hem zo min mogelijk aan te zetten, want het apparaat gebruikt zoveel (onwijs dure) stroom dat gelijk alle stoppen eruit springen als je hem aanzet.

Gelukkig is het weer minstens de helft van het jaar heerlijk in Briz! Op de nummerplaten van de auto's hier staat dan ook dat Queensland de 'Sunshine State' is. In plaats daarvan zie je soms ook 'Queensland: the Smart State' staan. Ik heb me laten uitleggen dat de Queenslanders volgens Australiërs van andere staten een beetje achter lopen. Haha, geen idee, maar we komen hier inderdaad dingen tegen die in Nederland in de jaren 70/80 in zwang waren, zoals bric-à-brac, India-kleding, punk en rasta. Ik vind het wel nostalgisch en samen met de vriendelijke 'rustig aan'-mentaliteit geeft het een gemoedelijk sfeertje. Wij houden het hier nog wel een tijdje uit!

Schrijverspen

Hallo allemaal,

Wij zijn Frits en Mary Ploeg-Elshout. Frits werkt en woont sinds april 2013 in Muscat en ik ben maandag 23 september 2013 gearriveerd.

In aanloop naar onze beslissing om in Oman te gaan werken en wonen, zijn Frits en ik in februari 2013 op kennismakingsbezoek in Muscat geweest. Renate Buijsman heeft zich toen een dagje over ons ontfermd en ons als een ware gids in vogelvlucht de highlights van Muscat laten zien. Frits was van meet af aan heel enthousiast om aan de slag te gaan bij de jonge onderneming Oman Tank Terminal Company, onderdeel van Oman Oil, waar hij de commerciële kar trekt. Ik moest min of meer over de streep getrokken worden. 'Min of meer' omdat dit traject onze eerste buitenlandervaring is en wij in Nederland een heel leven achterlaten. Zo hebben wij drie zonen in de leeftijd van 23, 21 en 18 jaar, leven mijn beide hoogbejaarde ouders nog en had ik een leuke, veelzijdige baan in het basisonderwijs.

Een van onze jongens studeert en woont in Amsterdam en met de andere twee – ook student – woonde ik tot voor kort samen in onze Nederlandse woning. Dat het tijd werd dat ook zij het ouderlijke nest eens gingen verlaten, was al langer duidelijk. Samenwonen met een stel studenten is best een uitdaging als je jezelf inmiddels senior mag noemen! In ons geval is het alleen iets anders verlopen: mama is de deur uitgegaan, hahaha.

Tot 1 september jl. heb ik in het basisonderwijs gewerkt als officemanager. In die functie ondersteunde ik 4 openbare basisscholen in de regio Utrecht. En Frits zit zijn hele werkzame leven al in de commercie van de oliebusiness.

Op dit moment wonen we in Barr al Jissah Resort Village in Qantab/Muscat. Prachtig! Ik mis onze kinderen, onze naaste familie en mijn vriendinnen. Dagelijks wordt er druk geappt, gemaïld en geviberd, hahaha. Gelukkig staat de agenda de komende tijd volgeboekt met de nodige bezoeken aan ons.

Frits is in ieder geval helemaal in zijn element. Leuke job met veel uitdaging, op zijn lijf geschreven, inmiddels mij weer aan zijn zijde, dus helemaal goed! En Renate en ik hebben contact gehouden. Intussen hebben we al gezellig geluncht! Er komen gewoon weer nieuwe vriendinnen bij! Dus met mij gaat het ook goed komen.

Tot ziens op een van de events zou ik zeggen! Inshallah.....
Dat roept Frits tegenwoordig??

Hartelijke groet,
Mary Ploeg

Stapje voor stapje vooruit op de Al Wafa School

"Fantastisch om dat blije koppie te zien!" Jannie en Liesbeth werken als vrijwilligers op de Al Wafa school in El Amarat, een school voor verstandelijk en lichamelijk gehandicapte kinderen. "In Al Wafa komt een jongetje dat alleen maar kon liggen. Door de aanschaf van een ponywalker, waarin ook zijn hoofd kan worden vastgezet, kan deze jongen zich nu met heel kleine bewegingen zelf rechtop voortbewegen." Dankzij inzamelingsacties worden mooie resultaten bereikt op de Al Wafa school en dat geeft voldoening.

De kinderen die de Al Wafa school bezoeken komen voornamelijk uit arme gezinnen uit de directe omgeving van Muscat. De kinderen komen elke ochtend naar school met een schoolbus. Jannie en Liesbeth komen elke maandagmorgen een paar uur helpen op de school om met de kinderen allerlei activiteiten te doen. "Bij binnenkomst worden we enthousiast begroet waardoor onze dag niet meer stuk kan!" zegt Jannie.

Muziek maken en knutselen

"We beginnen met bewegen. Daarna gaat Jenny, een muziektherapeute, langs de groepen om met de kinderen oefeningen op muziek te doen. Ze vinden muziek maken leuk. Dankzij een inzamelingsactie van kinderen op de British School heeft Al Wafa muziekinstrumenten kunnen aanschaffen," vertelt Liesbeth. Na de muziek begeleiden de vrijwilligers de kinderen bij een knutselactiviteit. Een tot twee keer per week komen fysiotherapeuten Bibi en Liz naar de school om de kinderen die ernstig lichamelijk gehandicapt zijn stabiel te houden in hun bewegingen.

Gulle sponsors

In 2003 bestond Al Wafa slechts uit een klein gebouw met drie kleine kamers. De PDO-school stelde aan het eind van het schooljaar overgebleven materialen en oude schoolmeubelen beschikbaar. "Dat is nog steeds zo en dat is heel fijn!" melden de vrijwilligers. De voormalig directeur van Toyota, de heer Bahwan, zorgde voor grote vooruitgang op de Al Wafa school. Hij financierde het bouwen van de nieuwe school, electra, gas en water, de salarissen van de leidsters en lunch voor de kinderen. Verder is op kosten van Shell de open binnenplaats dichtgemaakt en voorzien van airco's zodat men er het hele jaar plezier van heeft. Met het geld van andere sponsors zijn buitenspeel-

goed en driewielers gekocht. Met sponsorgeld van Baird is de keuken gerenoveerd en dankzij een schenking van het Holland Comité heeft een jongen een gehoorapparaat en spraakles gekregen. "Bij deze willen we alle mensen en organisaties die ons gesponsord hebben heel erg bedanken!" zeggen Jannie en Liesbeth.

Stapje voor stapje vooruit

De leidsters zijn merendeels jonge Omaanse vrouwen die niet specifiek opgeleid zijn voor het omgaan met deze kinderen. Soms biedt het Ministerie van Social Development deze leidsters een cursus aan. Zo gaat het het stapje voor stapje toch vooruit. "Wij zijn altijd blij als vrijwilligers ons team komen versterken. Ook hopen we dat iemand die Arabisch spreekt interesse heeft om op Al Wafa te komen helpen." Dus heb je interesse dan ben je van harte welkom om eens met ons mee te komen kijken op de Al Wafa school.

Voor informatie kun je bellen naar
Jannie Duregger: 96504467
of Liesbeth Peeters: 97209279

Salalah to Shuwaymiyah

Door Hedwig Rovers

Eid 2013. De Khareef is dit jaar wel bijzonder heftig. Alles is klef en vochtig. Zelfs mijn gordijnen beginnen schimmelvlekken te vertonen. Bah! Door de wolken en de mist heb ik al in weken de bergen niet meer gezien en watervallen die al decennia droog staan, stromen weer. De bruine vlakke voor mijn huis is veranderd in een glooiende weide die zo in een Ierse reisgids zou kunnen staan ware het niet dat er kamelen op grazen. We zijn dit mierzerige weer meer dan beu en besluiten de stad uit te gaan. In alle vroegte stappen we in de auto en rijden richting de zon. Onze bestemming: Wadi Shuwaymiyah.

Tot voor kort kon je Shuwaymiyah alleen bereiken via de bergen, Thumrait en daarna over een saaie gevaarlijke weg door de woestijn. Onze vrienden Kathy & Claudio, hebben gehoord dat de bergweg tussen Hasik en Shuwaymiyah nu eindelijk open is. Die gaan we dus proberen! Via Taqa en Mirbat rijden we door groene wadis met kuddes kamelen richting Hadbin waar eindelijk de zon doorbreekt. Tijdens het abalone seizoen in november is het hier een drukte van jewelste maar nu ligt het dorpje er verlaten bij.

Na een korte stop om van de zon te genieten, vervolgen we onze reis richting Hasik via de kustweg die strak langs de bergen van de ene naar de andere imposante baai kronkelt. Kathy, die reisleidster is in Dhofar*, vertelt dat ze hier wel eens orka's en walvissen ziet. Vandaag staat er enorm veel wind dus we zien niet veel meer dan golven waarvan de schuimende toppen als witte sluiers over de zee worden geblazen. De woeste natuurpracht is adembenemend.

We besluiten aan het eind van de kustweg, net na het plaatsje Hasik dat grotendeels wordt bewoond door kleurrijk geklede mensen met Zanzibari roots, te lunchen. Het bijzondere aan deze plek is dat hier het hele jaar door water uit de steile wand naar beneden sijpelt. Langgerekte stalactieten bieden een bijzonder uitzicht terwijl we genieten van onze stokbroodjes met Italiaanse salade.

Na de lunch is het tijd om te kijken of de weg door de bergen nu echt open is. Kathy & Claudio rijden voorop. Ik zie ze richting een smalle doorgang in de bergen rijden en mijn hart zit zowat in mijn keel. Nee, daar wil ik niet doorheen! Rechts van mij is een diepe afgrond met helemaal beneden de fel blauwe zee. Aan mijn linker kant is de rotswand waar Arjan onze auto als een echte pro langs manoeuvreert. Ik doe

mijn ogen maar dicht. De kinderen gillen van pret. Tja, zo gaat het bij ons nou altijd... Na 2 minuten (waarschijnlijk waren het maar 30 seconden maar die dueren verschrikkelijk lang in dit soort situaties) gaat de helse rotsweg over in een mooie onverharde weg. Tijdens de afdaling naar de bodem van de wadi zien we af en toe een vrachtwagen maar verder is het nog ongerept. We slingeren langs bizarre rotsformaties en idyllische groene oasen. Veel te snel naar mijn zin gaat de weg over in een strakke vierbaans asfalt weg. Binnen een half uur zijn we over de bergketen heen en zien we de baai van Shuwaymiyah liggen. Het vissersdorpje zelf stelt niet veel voor maar er is een tankstation waar je ook waterflessen kunt bijvullen, een hotelletje, wat winkeltjes en heel veel restaurantjes.

Tegen een uur of 3 rijden we richting Wadi Shuwaymiyah. Om er te komen rijden weer een stukje terug het dorp uit en net voor het bruggetje rijden we de wadi in. Het ziet er op het eerste gezicht een beetje saai uit. Een brede zandvlakte met een onverharde weg er doorheen. Langzaam maar zeker wordt de wadi smaller en na 10 KM rijden zien we rechts van ons een oase met een klein watervalletje. Aangezien hier vaak dagjesmensen komen zwemen, en we het rijk even voor ons alleen willen hebben, besluiten we verder te rijden.

Na nog eens 3 KM zien we een wat kleinere oase met een kommetje dat beschutting biedt tegen de wind en uit het zicht ligt van de weg. Het is perfect! Kleine stroompjes waar kikkers en vogels leven geven dit plekje een soort Bijbelse uitstraling in de anders zo dorre wadi. Binnen een mum van tijd staan onze tenten op, knettert het kampvuur, en worden de glazen volgeschonken. Langzaam valt de avond en komen de sterren tevoorschijn. Ik heb er nog nooit zoveel bij elkaar gezien. Aangezien het

augustus is kunnen we ook volop genieten van de sterrenregen die in deze tijd van het jaar te bewonderen is. Moe maar helemaal gelukkig, kruip in mijn tent in. Wat is het hier stil!

Helaas heb ik niet veel geslapen die eerste nacht. Het is toch altijd weer wennen om zo dicht bij de natuur te liggen. Al die vreemde geluiden..... om nog maar te zwijgen van het ongedempte gesnurk van mede kampeergenoten. Maar, de zonsopgang is adembenemend mooi. De rode gloed verlicht de geërodeerde wadiwand en brengt hem zo tot leven. De kids hebben goed geslapen en gaan op onderzoek

uit. Claudio, onze eigen Salalah Bushman, besluit een gigantisch rotsblok te beklimmen om zo nog beter van het hele schouwspel te kunnen genieten. Ik ga lekker in een stoel zitten met een kopje thee en een broodje. Heerlijk om zo wakker te worden!

Na het ontbijt gaan we per auto de wadi ontdekken. We rijden langs surrealistische oases waar skeletten van verkoolden bomen sterk aftekenen tegen de felgroene palmen. Als de weg ophoudt besluiten we te voet verder af te dalen naar het diepste punt van de wadi waar glasheldere waterpoeltjes omzoomd worden met riet. Ik voel me heel klein zo omringd door de hoge wadiwanden en de hoorbare stilte doet zelfs mij mijn mond houden totdat Maxim heel hard "ECHO, ECHOOOO, ECHOOOOOO...." roept. We besluiten te gaan lunchen bij de grote oase waar we de dag ervoor langs reden. Boven aan het watervalletje genieten we van onze eclectische picknick van Hollandse ontbijtkoek, Italiaanse salade en "kaviaar" terwijl we de rauwe natuur van de verlaten wadi bewonderen. We genieten nog even na van de stilte en vervolgen daarna onze weg naar de Junoot Project Cocoon huisjes die 5 KM buiten Shuwaymiyah aan zee liggen.

Dit ECO project, dat al meerdere architectuur prijzen heeft gewonnen, integreert traditionele bouwmaterialen met moderne technieken zoals het gebruik van zonnepanelen. Op dit moment staan er nog maar 2 huisjes maar in de toekomst zullen dat er, als ik het me goed herinner, 150 zijn. Op de site staat een portacabin waar je fotos kunt zien van de constructie van de huisjes. Een vriendelijke man leidt ons rond de twee chalets die simpel maar smaakvol ingericht zijn. De ronde muren zorgen voor een knusse en warme sfeer. De openslaande deuren geven vrij zicht op het verlaten witte zand-

strand en de bergen. Ik kan me wel voorstellen dat mensen hier op deze afgelegen plek te midden van de deze natuurpracht een huisje willen hebben....

Na nog een nachtje in wadi Shuwaymiyah vertrekken we met een lekker bruin kleurtje en in een super stemming weer richting Salalah. We kunnen er weer even tegenaan!

** Kathy Zanchi is reisleader in Dhofar en weet bijzonder veel van dit prachtige, vaak nog onontdekte, gebied. Mocht je interesse hebben in een niet-alledaagse tour door de regio, dan kun je haar mailen. Haar email adres is: zebraalfa@yahoo.de*

Groningse schittert op Omaanse catwalk

Door Alexandra Jansen

Het zou zo een krantenkop uit de Telegraaf kunnen zijn. Het verhaal achter dit gebeuren is een geweldig voorbeeld van de onverwachte kansen die je zomaar op je pad kunt tegenkomen als expat!

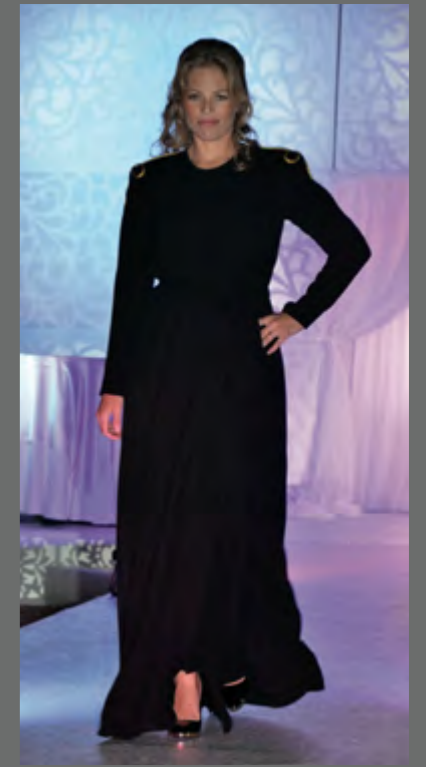
Tijdens een gezellig avondje BBQen afgelopen september kletsen we bij over onze belevenissen tijdens de zomervakantie. Merel laat me foto's zien van een blond model in abaya poserend voor het Royal Opera House. Gekscherend vraagt ze me wie dat model is. 'Uhhmm....Kate Moss? Geen idee!' antwoord ik. Maar nee dat klopt niet. Ik kijk nog een keer aandachtig en ja nu zie ik het, haar lachje verraadt haar – wat blijkt: het is Merel zelf! Nou ja! Mijn blonde Groningse vriendin, voorheen werkzaam als tandarts in het Groningse Winsum en sinds ruim anderhalf jaar expat in Oman, schittert als een waar topmodel in een designer abaya! Met de vele lagen plamuur op haar gezicht is de anders zo naturel Merel nauwelijks herkenbaar. Verbaasd wil ik het hele verhaal horen.

De abayas zijn deel van de collectie van The House of Reem, een fashionhouse opgezet door de Omaanse Reem Noor Al-Zadjali. Merel kent Reem via de British School als ouder van een klasgenootje van haar dochter. Reem zat verlegen om modellen en vroeg oa Merel om te poseren. Pffff, wat een verhaal! Ik kan er nog niet bij en bekijk nog eens de glamourfoto's van Merel in designer abaya. Maar het verhaal krijgt nog een vervolg want naast de fotosessie is Merel ook gevraagd om een modeshow te lopen in het Intercontinental Hotel Muscat! 'Wat? Daar willen we bij zijn!' roepen Hinke en ik uit!

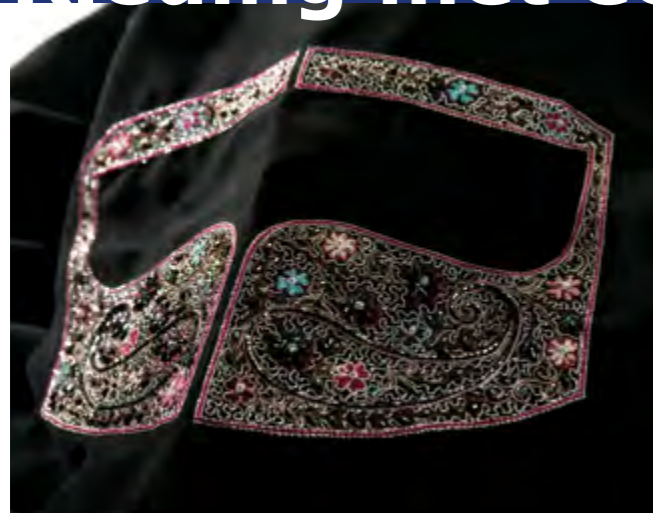
En zo geschiedde.....woensdag 2 oktober jl. togen Hinke en ik samen op uitnodiging naar de ballroom van het Interconti alwaar we enigszins gespannen plaatsnamen tussen de andere genodigden. Women only en daarvan 95% gehuld in abaya – hoe kun je nog meer opvallen als Nederlandse expat! De show ging van start en terwijl wij verwend werden met zoete kaneelthee en nog zoetere lekkernijen trok een stoet aan modellen in prachtige Omaanse kledij voorbij op de catwalk. Swingende Arabische muziek, goedkeurende blikken van de dames om ons heen – genoeg te kijken en te beleven; we vermaakten ons prima terwijl we geduldig de komst van vriendin Merel afwachtten. En na ruim 2 uur was ze daar dan, op de klanken van Michael Jackson schreed Merel stralend over de catwalk, poseerde geduldig voor de fotografen en wierp ons op de weg terug een ondeugende blik toe –een hilarisch moment uiteraard! En eerlijk is eerlijk: Merel, je deed het fantastisch! Het lijkt mij geen eenvoudige opgave om in lange abaya en op enorme hoge hakken nonchalant over de catwalk te paraderen – but you did it girl! Doutzen Kroes en Yfke Sturm kunnen hun borst wel natmaken want Merel Degener heeft de smaak te pakken..... Enigszins vermoeid en opgelucht was ze na de show wel toe aan een biertje dus hebben we in de Interconti Bar maar even geproost op het eerste Hollandse succes op de Omaanse catwalk.

Het was een onvergetelijke avond!

Meer info en foto's vind je op de site: www.thehouseoffreem.com

Kleding met een verhaal in het Centre for Omani Dress

Interview door Agnes van der Gaag
Foto's: Darren DeSilva

"Een groot aantal stukken is gedoneerd door Omani's. Zij vertellen ons het verhaal achter het kledingstuk waardoor het nog meer betekenis krijgt." Aan het woord is Julia Stehlin-AlZadjali, directeur van Centre for Omani Dress (COD) in Muscat.

Het doel van het COD is het verzamelen, documenteren en publiceren van kennis over de traditionele Omaanse kleding. Verder opent binnenkort het eerste museum in Oman dat uitsluitend gewijd is aan Omaanse kleding. "Rond 2005 besepte ik dat er behoefte was aan een dergelijke plek toen ik privé Omaanse jurken verzamelde. Ik had moeite met het vinden van jurken en informatie erover, daardoor besepte ik wat er ontbrak."

Geen geld voor sieraden

Julia komt zelf niet uit de mode- of textielwereld. "Het is mijn passie die me drijft. Hoewel ik toe moet geven dat het wel handig zou zijn geweest om een achtergrond te hebben in mode of museologie." De collectie van het museum bestaat uit dames-, heren- en kinderkleding. Omdat het gaat over de dracht als geheel en niet alleen het kledingstuk op zich, verzamelt het museum ook schoeisel, hoofdbedekkingen, versieringen en andere accessoires. "Sieraden zijn echter in Oman al heel goed gedocumenteerd door andere musea, dus daar spenderen we zo weinig mogelijk geld aan," aldus Julia. Het museum hoopt in de toekomst ook stukken uit privécollecties te mogen exposeren. "Er zijn kledingstukken met boeiende verhalen die nooit een museum zullen halen. Wij zouden het geweldig vinden die aan het publiek te mogen laten zien."

Bibliotheek als bron

Gelukkig is er ook hulp van buitenaf voor het Centre of Omani Dress. Voor de oprichting al was het Bait Adam Museum in Muscat behulpzaam bij de ondersteuning van onderzoek. Het Bait Adam Museum beschikt over een eigen bibliotheek gevuld met honderden publicaties die van onschatbare waarde zijn omdat ze herinneringen van reizigers bevatten die in het verleden deze regio bezochten. De eigenaar, stichter en curator, Abdullatif Adam AlBalushi van het Bait Adam Museum heeft zijn bibliotheek opengesteld voor het COD en blijft dat indien nodig doen.

British Museum

Het andere museum dat het COD ondersteunt is het British Museum in Londen. Het COD kwam in contact met het British Museum toen het een tentoonstelling over Omaanse kleding en juwelen samenstelde voor een expositie in Londen. Het British Museum nodigde het COD uit voor het organiseren van een presentatie en een kinderkonferentie. "Daardoor konden wij de manager van de textielcollecties ontmoeten en de textielopslag van het museum bekijken. Het COD hanteert dezelfde standaarden als het British Museum voor het conserveren van de collectie."

Omaanse bevolking cruciaal

Het COD leunt volledig op de kracht van vrijwilligers, al vanaf het eerste begin. Onder de vrijwilligers bevinden zich allerlei experts op verschillende gebieden. "Op dit moment hebben we meer dan twintig vrijwilligers die allerlei verschillende werkzaamheden verrichten: het opbouwen van de collectie, werken in het museum, productontwikkeling, marketing... Maar een project van deze

omvang staat altijd open voor meer vrijwilligers!" Met de uitsluitend Omaanse textielcollectie, is de Omaanse bevolking cruciaal voor het museum. Zonder hun hulp zou de collectie niet zijn wat zij nu is. "Veel Omani's doen het voorwerk zoals kledingstukken verzamelen en assistentie verlenen bij vinden van antwoorden in het onderzoek," vertelt Julia. "Gezien de mix van mensen en de manier waarop we de informatie verzamelen en het onderzoek verrichten, is dit echt een verzameling door de gemeenschap, voor de gemeenschap."

Uniek

Sponsoring is van essentieel belang voor de collectie en fondsenwerving is een van de vele rollen die de vrijwilligers op zich nemen. Op het moment heeft het COD niet genoeg inkomsten om de kosten van aankoop en onderhoud van de collectie en het onderhoud van het museum te dekken. "Wij verwelkomen sponsoring van de gemeenschap en ook uit andere delen van de wereld om de geschiedenis van Omaanse kleding te behouden. Gelukkig krijgen we veel positieve reacties op ons werk. Het concept voor ons museum is volledig nieuw. Andere musea bezitten bredere collecties en richten zich niet specifiek op Omaanse kleding. Het COD is daarin dus uniek."

Westerse invloeden

Omani's zijn erg trots op hun traditionele kleding en hebben deze altijd gezien als een belangrijk deel van hun erfgoed. De meeste vrijwilligers die aan de museumcollectie van het COD werken, komen uit culturen waarvan de klederdracht verloren is gegaan. Kijkend naar de Europese geschiedenis weten we dat kleding altijd aan verandering onderhevig is. Het kan dus zo zijn dat ook in Oman de traditionele kleding zal veranderen en misschien zelfs verdwijnen. Westerse invloeden verspreiden zich wereldwijd en hebben invloed op voeding, muziek en uiterlijk, zo ook in Oman. Neem nu de dishdasha, op vele ervan zie je al de overhemds-knoop uit de westerse cultuur verschijnen. Toch verandert de traditionele kleding in Oman

niet in dezelfde mate en met dezelfde snelheid als die in Westerse culturen. "We zien subtiele veranderingen maar niet zoals in Europa, waar alleen al door de seizoenen de kleding aan mode onderhevig is. Toch willen we juist vanwege deze veranderingen in het COD graag behouden wat anders misschien verloren gaat," zegt Julia.

Het Centre of Omani Dress is open vanaf oktober tot mei. Het is gelegen in Mawaleh, in de buurt van de Amouage parfumbriek en de shopping mall in Seeb. Het adres is: Way 4731, Villa 2414.

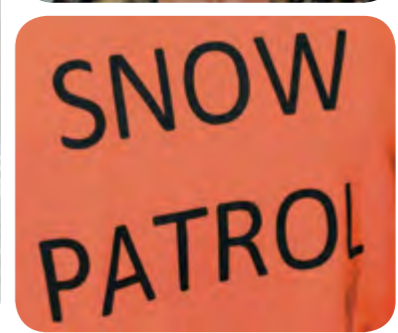
Openingstijden zijn op maandag en woensdag van 9.30 tot 12.30 uur.

Het museum zoekt nog vrijwillige gidsen (geen ervaring noodzakelijk), als je belangstelling hebt, neem dan contact op via de website of bel 9891 9809.

www.centreforomanidress.com

Het boek *The Traditional Women's Dress of Oman*, geschreven door Julia Stehlin-AlZadjali, is verkrijgbaar bij de Bait Muzna Gallery (in de buurt van het paleis) en de Al Madina Art Gallery in MQ. Het is ook online te verkrijgen via de site van het museum en in het museum zelf.

Mijn baan in Oman Mathijs Wagemans bij IMCO

Hallo lezers van de Raskrabbel

Mijn naam is Mathijs Wagemans en mij is gevraagd om over mijn baan in Oman voor de Raskrabbel te schrijven. Ik ben blij dat ik uiteindelijk wat heb kunnen schrijven, ik ben namelijk woonachtig in Sohar en met alle sociale activiteiten hier is het natuurlijk moeilijk om tijd vrij te maken. Naast alle drukte moet er natuurlijk ook gewerkt worden en dat doe ik op het International Maritime College Oman (IMCO).

IMCO is voor 70% eigendom van de Omaanse overheid en voor 30% van de STC-Group uit Rotterdam (De Zeevaartschool van Rotterdam). We zijn opgericht in 2005 en de eerste studenten zijn in september 2006 begonnen op onze tijdelijke locatie in Muscat. In 2010 zijn we naar ons huidige gebouw in Sohar verhuisd en we verwachten dat in september 2013 ongeveer 1500 studenten de verschillende opleidingen volgen. IMCO leidt op tot Diploma en/of Bachelor niveau en bestaat uit drie opleidingen: Marine Science (stuurman of scheepswerktuigkundige), Operations Technology (operator raffinaderij) en Port, Shipping and Transport Management (havenlogistiek). We zijn uniek binnen de GCC omdat we de enige school zijn waar studenten worden opgeleid voor het varen en werken in de logistieke sector van de haven. Daarnaast onderscheiden we ons, door niet alleen te richten op theorie maar vooral ook op de praktische toepassing binnen de opleidingen. Om de theorie te ondersteunen hebben we hiervoor een zeer geavanceerd simulator park en de studenten lopen ook stage. Contacten met het bedrijfsleven zijn erg belangrijk en de locatie van IMCO naast de haven van Sohar is natuurlijk niet voor niets.

Mijn werk bestaat momenteel uit twee functies; Ten eerste ben ik het sectorhoofd van de opleiding Port, Shipping and Transport Management. We hebben mannelijke, maar met name vrouwelijke studenten en we bereiden hen voor

om te werken in de Logistieke sector. Dit kan een haven zijn, maar ook een vervoerder, een warehouse of een luchthaven. In september verwachten we rond de 300 studenten, onder andere uit Oman, Bangladesh, Qatar, Emiraten, Kenia en Bahrein. Het leuke van deze baan is vooral het contact met de studenten. Het verbaast mij iedere keer weer hoe snel zij zich ontwikkelen in de 2 of 4 jaar dat zij bij ons zijn. Vooral de vrouwelijke studenten laten van zich spreken. Ook mijn baan heeft uitdagingen. Het niveau van de studenten die instromen is niet wat we in het westen gewend zijn en dat is soms moeilijk voor te stellen. Zo zijn er studenten die echt geen idee hebben dat hun mobiel-tje toch echt ergens anders in de wereld wordt gefabriceerd dan in Oman. Ook op tijd aanwezig zijn, plannen, pro-actief communiceren en zelfs studeren is voor hen in de praktijk soms moeilijk uit te voeren.

Mijn tweede functie binnen IMCO is manager Training. Naast reguliere opleidingen bieden we met name op maritiem gebied trainingen aan voor bedrijven en dit is in het Midden Oosten uniek. Behalve 'standaard' trainingen, ontwikkelen we ook specifieke trainingen voor bedrijven. Dit houdt weer in dat ik veel contact onderhoud met het bedrijfsleven en dat is erg interessant. Bedrijven in deze regio hebben unieke uitdagingen, waarvan nationalisatie (Omanisatie) een onderdeel is. Vanuit IMCO proberen wij natuurlijk zo goed mogelijk mee te denken en onze opleiding en trainingen hier op aan te passen. Kortom, ik denk dat we hier een unieke school hebben waar we als Nederlanders trots op kunnen zijn. Ten slotte ben ik ook altijd onder de indruk van de bereidwilligheid van bedrijven om ons en onze studenten te ondersteunen, dus daarom (voor een ieder die met ons te maken heeft): **Bedankt!**

Mijn baan in Oman Rik van Marle Loods in Port of Sohar

Een schip van 450 miljoen kilo naar de steiger op volle zee voor de haven van Sohar loodsen. Dat is wat Rik van Marle sinds maart van dit jaar doet bij havenbedrijf Sohar Industrial Port Company. Daarvoor werkte hij 26 jaar als registerloods bij het Loodswezen Rotterdam Rijnmond. "Afgezien van het varen met kleine en hele grote schepen was ik betrokken bij nieuwbouwprojecten in Europoort en bij de aanleg van de Tweede Maasvlakte." Om loods te kunnen worden moet je in Nederland het diploma Kapitein Grote Handelsvaart halen aan een Hogere Zeevaartschool. Daarna een paar jaar op zee varen en dan kun je de interne loodsopleiding volgen die inclusief stages een jaar duurt.

Loodsen in Nederland kunnen al op hun zestigste met pensioen vanwege het zeer onregelmatige werkschema en het fysiek zware werk (wel eens gedacht aan het beklimmen van een loodsladder op volle zee bij windkracht zeven?). "In september 2012 werd ik 55 jaar en was ik van plan er nog drie jaar in Rotterdam aan vast te plakken. Maar in november 2012 benaderde de Port of Sohar mij omdat men dringend een loods zocht voor de grootste schepen die de haven in Oman aandoen." Omdat de haven van Sohar een samenwerkingsverband is tussen de haven van Rotterdam en het Sultanaat van Oman, was Rik in 2010 al een keer in Sohar geweest en kon hij zich een beeld vormen van het werk.

Grootste haven

De haven van Sohar (www.portofsohar.com) ontvangt zo'n 2.000 schepen per jaar en slaat daarbij 45 miljoen ton over. Het is qua tonnage de grootste haven van Oman. Men heeft in 2011 op volle zee de VALE-steiger gebouwd waar ongeveer tweewekelijks de allergrootste ertsschepen ter wereld afmeren. Deze schepen hebben een lengte van 362 meter, de breedte van een voetbalveld (65 meter) en een maximale diepgang van 23 meter. Met zo'n schip vervoert men 400.000 ton ijzererts, waarbij het totale gewicht inclusief het schip zelf 450 miljoen kilo bedraagt. Overgeslagen worden olie, stukgoed (bv staalproducten), auto's, cement, containers, en zeker na de toekomstige sluiting van de haven van Muscat (waar alleen nog cruiseschepen zullen aanmeren) zal het ladingvolume alleen maar toenemen.

Zandbak

Er werken in de haven zeven loodsen: twee Indiërs, twee Nederlanders, een Pakistaan, een Zuid-Afrikaan en een Omani. Net als in Rotterdam bedienen de loodsen de schepen te allen tijde, dus ook bij nacht en ontij. In Nederland deden de collega's van Rik wat denigrerend over zijn stap: "Wat moet je in die zandbak?" Maar hij heeft nog geen dag spijt gehad van deze carrièrestap. "In Nederland gebeurde het beloodsen vaak tijdens kou, wind, donker en regen, echter in Oman werk je vaak in de zon, het is warm, heet of steamy, maar alles bij elkaar een geweldige baan in een prachtig land."

Een bijzondere trip naar Jordanië

Door Ann Huylebroeck

Een bijzonder tripje van 4 dagen naar Jordanië. Monique, Suzanne en ik vertrekken op 17 mei met het vliegtuig en komen 's avonds laat terug op 20 mei. Vier dagen is echt wel het strikte minimum om iets te zien, voelen, proeven.. en te beleven in Jordanië. Mijn dochter Noor, heeft haar naam te danken aan Koningin Noor van Jordanië, de laatste echtgenoot van de overleden Koning Hussein. Lang geleden heb ik haar boek gelezen. Het is nu tijd om het land zelf eens te bekijken en ervaren.

Met de gegevens van een plaatselijk reisbureau in Muscat en onze ideeën van wat wij willen zien, een onkostenberekening, wordt het een rondreis door Jordanië waarbij we haar highlights gaan beleven in een recordtempo! We krijgen een privéchauffeur voor de vier dagen met auto. Met ons drieën moeten we daarin passen. Deftige hotels (= propere kamer met een nette, eigen badkamer en toilet) waarbij we met drie op één kamer kunnen slapen. Wat moest er zeker voor mij op het programma staan: Petra, met haar beruchte ruïnes dat op het Werelderfgoed van cultuur staat en de Dead Sea.

Waar zijn we nog geweest: Jerash, een goed georganiseerde Grieks-Romeinse 'oude' stad dat onder het zand verborgen was en nog is. Madaba, ook wel de 'mozaïek stad' genoemd. Mount Nebo, waar Mozes ook gelopen en gestaan zou hebben, met een schitterend panoramaal zicht op de omgeving (Dead Sea, River Valley, Jericho en Jerusalem). En de plaats waar Jezus zou gedoopt zijn, vlak aan de Israëlische grens. Bijzonder was dat! Als laatste door de hoofdstad Amman crossen. We hadden het advies gekregen daar niet teveel tijd door te brengen. We kregen nog een extraatje: een bijzondere plaats in de bergen waar de elektromagnetische stralingen zeer sterk zijn. Of je gelovig bent of niet, dit was echt! De auto werd de berg opgetrokken in neutrale stand.

Het is zo'n drie uur vliegen van Muscat naar Amman met een rechtstreekse verbinding. Onze chauffeur was een Jordaniër van Palestijnse afkomst, die graag toeristen rondrijdt en uitleg geeft. Hij gaat zelfs aan de kant van de weg staan om de plaatselijke munt uitgebreid te tonen. Uitleggen gaat met heel wat gebaren en tevens naar ons kijken tijdens het rijden .. sommige mensen kregen het daar heel warm van. Direct een fikse rit rijden tot Petra. Door de oorlog in Syrië zijn er weinig toeristen in het land. Na even uitzoeken komen we bij ons hotel aan. Na een 'luchthaven' check van auto, ons en bagage mogen we binnen. Deze check points gaan we telkens bij onze eerste aankomst in de hotels beleven. Dit heeft te maken met de oorlog/onrust in buurland(en). We worden vriendelijk onthaald en maken afspraken voor de volgende dag.

Petra! In ons reis zit een rit per paard inbegrepen. Monique heeft het er niet zo mee, dus á pied. Na een korte inspectie van die arme beestjes (paarden, ezels) zijn zowel Suzanne als ik blij dat we onze benen laten werken. We krijgen een privégid (zoals bij elk bezoek aan de verschillende plaatsen in Jordanië) die op een humoristische wijze uitleg geeft. Niet teveel, juist genoeg. We mogen zelf beslissen of we nog verder door de ruïnes trekken en welke weg we gaan volgen. Zonder hem. Uiteindelijk nemen we de weg naar the mountain of Ad-Deir, het hoogste punt met een schitterend uitzicht. Hiervoor moesten we zo'n 800 treden overwinnen, of liever onszelf. We doen een stop bij het magnifieke en kolossale Monastery. Een paar Europese gasten willen ons graag aan boord hijsen, zo'n 2.5m hoog .. maar ik klim en spring liever zelf. Het is enorm hoe groots die gebouwen zijn en dat ze dit allemaal konden maken. Nu nog terug beneden geraken .. een fikse wandeling. Hup, terug de auto in, op naar de Dead Sea.

De Dode Zee, daar keek ik naar uit. Eerst inchecken en onze spullen droppen in de kamer. We besluiten de volgende morgen onze eerste duik te nemen. Gauw iets eten op een gezellig terras met live muziek en dans. Heerlijk buffet met grote keuze aan veel lekkers. 's Morgens gaan Monique en ik zo snel we kunnen de zee in. Monique en ik kunnen niet op van het lachen: 'buikezwemmen' lukt zo goed als niet. Ik kan rechtop staan zonder de bodem aan te raken. Dan eens een lik van een druppel zee-water: bah, hoe haalde ik dit in mijn hoofd!! Zo gezouten, echt vies. Als Suzanne erbij gekomen is gaan we samen het water in, ook voor een

fotoshoot. Dan onze lichamen goed insmeren met modder, dat net van de waterkant is geschraapt. Terug de zee in en afspoelen. Ik denk dat we toch wat te lang hebben liggen spelen in het water. Als we over ons vel wrijven komen er direct hevige, dikke, rode strepen tevoorschijn. En jeuk. Tja, dat water werkt! Een jonge vrouw is zich bij ons komen voegen en ze had van dat kwartier modderen al zonnebrand. Een toffe dame die er een kuur liep om haar psoriasis te behandelen. Voor haar was het een lange, saaie, psoriasisverminderende behandeling.

In heel Jordanië had ik het speciale gevoel op bijzondere plaatsen te zijn geweest. Vooral denkend dat hier al zoveel eeuwen geleden mensen gelopen hebben die een enorme geest hadden om dingen te maken. En tegelijk denk ik ook aan de slaven. Anders had dit allemaal niet tot stand gekomen. Hoewel één van onze gidzen ook liet weten dat bepaalde bevolkingsgroepen het bouwen van majestueuze werken tot hun levensdoel en cultuur hadden en daar ook graag zelf aan werkten. Jordanië ligt tegen Saoedi-Arabië, Irak, Syrië en Israel. En toch weet het stabiel te blijven en open te staan voor meerdere geloofsgroepen.

Het was een trip dat me heel bijzonder deed voelen, de reis gaf me een apart gevoel. Eén ding is zeker voor me: de mannen mogen ook plannen maken om een short-trip naar Jordanië te maken. Echt wel de moeite waard!

De wereld van boeken

Door Roos Lankhaar

In een interview met Bea Sipkema (de voorzitter van de Bibliotheek van de Ras Al Hamra Club, de vrijwilligers coördinator en regelaar inkoop Nederlandse boeken) kom ik achter "de wereld van boeken" die voor mij als (regelmatige) bezoeker nog onbekend gebleven waren.

De bibliotheek is zo oud als de club zelf, sinds de jaren 70. Met als verschil dat er toen twee ruimtes waren, een voor de "senior staff" en een voor de "junior staff". De bieb had toen wel een andere locatie, op de plek waar nu het restaurant zit. Er is een Nederlandstalig, Engels-talig en Arabisch deel, het laatste is maar heel klein, in de Arabische cultuur nemen boeken een kleine plek in, er zijn dan ook heel weinig klanten die een Arabisch geschreven boek komen lenen. De laatste aanwinst in deze sectie was het nieuwste boek van Harry Potter (nog niet uitgeleend).

Ik ga zelf graag naar de bibliotheek, het is er gezellig met de vrijwilligers die er werken. Er zijn leuke prentenboeken en (voor)leesboeken te lenen met altijd de nieuwste boeken. Dat geldt ook voor de volwassenenafdeling, de boeken zijn er te vinden in allerlei smaken. Nieuwe boeken blijven komen, en je mag altijd suggesties doen.. Wat ik zelf nooit deed is de hele bieb doorlopen, dat deden we nu wel en er blijkt een hele sectie reisboeken te zijn, opvoedboeken, kookboeken, kunst, muziek en verschillende wetenschappen enz.. Daar loop je dan met je stapel van 10 boeken waar je niet meer overheen kan kijken, kom je bij de balie rechtsaf de tijdschriften tegen.. Daar wil ik er ook nog van en ik neem de nieuwste Quest en Delicio (kookmagazine) mee. Dan zie ik nog een luisterboek.. maar die kan niet meer mee, helaas, twaalf is het maximale aantal per gezin.

De organisatie draait op wel 23 vrijwilligers, mannen en vrouwen van allerlei nationaliteiten. Deze personen draaien een dienst achter de balie van 2 a 3 uur, met dit aantal kan de bieb twee dagen open zijn en een middag*.

Nieuwe boeken worden maandelijks ingekocht met de subsidies die de bieb van PDO ontvangt. Als je een boek graag wilt lezen, maar de titel is niet in de bieb

te krijgen, kan je deze aanvragen en dan gaat Bea (indien akkoord) hem voor je bestellen. Dit mag trouwens ook voor cd's of luisterboeken.

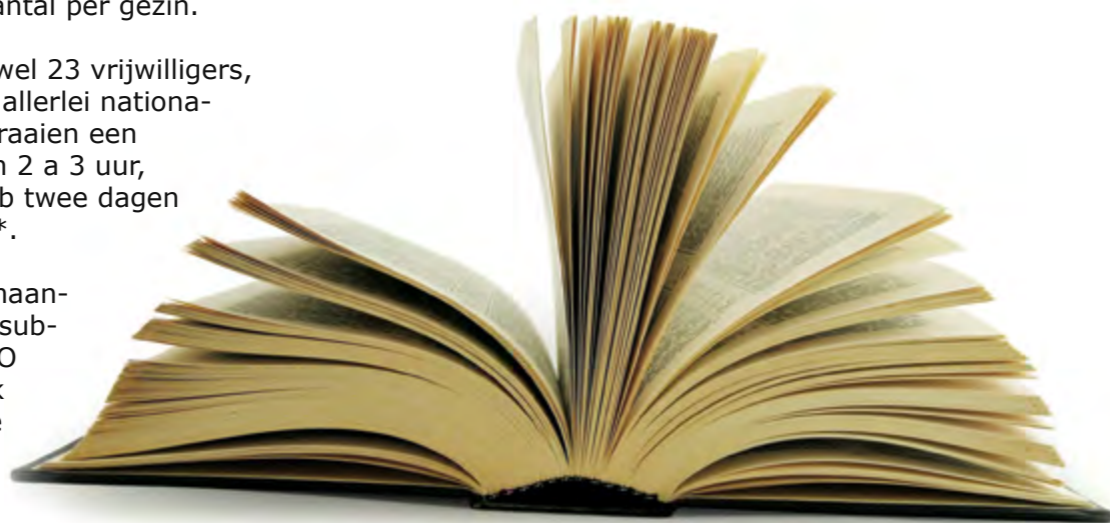
De oude Nederlandstalige boeken, als de kast vol is moeten de oude/ slecht gelezen boeken plaatsmaken voor nieuwe exemplaren, gaan naar de bibliotheek in Sohar. De Engelstalige en Arabische boeken gaan naar Dar al Atta, dat is een organisatie die werkt met gehandicapten in MSQ. Zij verkopen de boeken op een boeken-fair.

Nu de club "op de schop moet" wordt er ook nagedacht over de nieuwe locatie van de bibliotheek. Graag ziet de organisatie dat de bieb in een gebouw met de andere faciliteiten op de club gaat komen. Op die manier is de bieb veel meer zichtbaar en kan het ook bredere functies krijgen zoals samenwerken met Outpost, studiefaciliteiten geven (internet blijft beschikbaar) en een koffiehok.

Mocht je na het lezen van dit artikel (nog meer) zin hebben gekregen in boeken.. Op initiatief van een van de vrijwilligers wordt er maandelijks een boekbespreking gedaan bij de Boatclub, dit is wel in het Engels. Informatie hangt in de bibliotheek op het prikbord.

*openingstijden bibliotheek:
zondag van 15.00 – 18.00,
maandag van 8.30 – 20.30 uur,
woensdag 8.30 uur – 20.30 uur.

Email: alfahal2@omantel.net.om
tel: 24677307
site via link www.pdor.com

De schilder en het meisje door Margriet de Moor

Een boek over een schilder, een meisje en een mooie ontmoeting. De schilder blijft onbenoemd in het boek, het meisje wordt bij naam en toenaam genoemd. De ontmoeting is anders dan verwacht. De twee verhaallijnen mengen zich steeds sterker en leiden uiteindelijk tot een stille ontmoeting.

De Moor noemt de schilder opzettelijk niet bij naam, omdat het er feitelijk niet toe doet; het zou elke schilder kunnen zijn. De stijl van schrijven maakt echter nieuwsgierig en nodigt uit om de hints die gegeven worden, op te zoeken en na te trekken. De schilder werkt aan een van zijn, zoals later blijkt, grote schilderijen. De lezer wordt uitgenodigd om door het oog van de kunstenaar te kijken. De manier waarop het schilderproces is beschreven, is bijna smakelijk te noemen, alsof je 'meeproeft' met zijn smaak, afwegingen en manier van kijken.

Het meisje heeft een naam en haar eigen verhaal. In werkelijk wordt het meisje vooral gekend bij de gratie van de schilder, die haar op zijn doek heeft vereeuwigd. De Moor geeft het meisje een verhaal, waar of niet, maar in elk geval een inleefbaar en mogelijk verhaal. Het meisje is jong nog wanneer zij en de schilder elkaar uiteindelijk toch ontmoeten. Een ontmoeting die in stilte plaatsvindt, een stilte die alles omvattend is: haar verhaal en het zijne, simpel en volledig, door slechts enkele pennenstreken verteld.

Het vergt enig doorzettingsvermogen om in het boek te komen. Dit wordt echter dubbel en dwars beloond door de ontzettend mooie manier van schrijven en beschrijven van hoe individuele levens geheel onbedoeld - of niet?- bij elkaar komen in een eenvoudig moment van zijn. Dit boek werd echter wisselend ontvangen door de boekenclub. De cijfers varieerden van een vier tot een negen. Ik zou zeggen: lees het en oordeel zelf. Wat mij betreft een aanrader!

Hemelvaart door Judith Koelmeijer

Een dag die wij Hemelvaartsdag noemen of een overlijden? Een plotseling dood is op iedereen die achterblijft van grote invloed. Je blijft achter met vragen: hoe, waarom, en met pijn en verdriet. Als dit je als 18-jarige op Maria Hemelvaart overkomt wanneer je met zes meiden op vakantie bent in het buitenland, de taal van het land niet spreekt, alles anders is dan thuis, de medische zorg ver weg staat van wat je kent, de toedracht een vraagteken is, dan is het resultaat totale verwarring. Terug in Nederland blijft de groep van vijf geen hecht kwintet, ieder gaat op haar manier verder met leven, het contact verwartert. De toekomst moet nog beginnen. Meer dan twee decennia na het fatale ongeluk op een Grieks eiland gaat Judith, bij wie haar overleden vriendin mét het verdriet, altijd op voor- of achtergrond mee leeft, op zoek naar wat er nu eigenlijk is gebeurd. Spreekt met ouders en broer van haar vriendin, met de vier andere meiden, vindt de Duitse jongens met wie ze bij toeval die avond uitgingen, de Griekse vriendjes van toen, reconstrueert de gebeurtenissen, leest de justitiële verslagen op het ongelukseiland, onderzoekt haar eigen gedachten, ervaringen, gevoelens en herinneringen. En vindt opmerkelijke verschillen in herinneringen van betrokkenen, ook al waren ze er bij en zaten er met hun neus bovenop, ze blijken niet identiek. Langzaam ontwaart de knoop zich maar er blijft een zwaar beschadigd lint achter. Goed, warm en diep gevoeld en zonovergoten verhaal met zwarte schaduwen, over een speurtocht naar de bron van het verdriet, het verlies van een dierbare vriendin. Je legt het boek pas terzijde als je het uit hebt.

Als ik de baas van Nederland zou zijn, dan...

door kinderen uit groep 7 & 8 van de NTC-PO klassen op de PDO International School

Op de PDO School zijn dit schooljaar rond de 60 kinderen gestart met Nederlandse Taal- en Cultuurlessen (NTC) voor de basisschool. De lessen NTC biedt kinderen de gelegenheid hun Nederlands bij te houden zodat een eventuele aansluiting bij het Nederlands onderwijs in de toekomst, zonder problemen kan verlopen. Tijdens de Cultuurles hebben we onlangs aandacht besteed aan de derde dinsdag in September: Prinsjesdag. Naar aanleiding van het Jeugdjournaal over de Troonrede in de Ridderzaal in Den Haag, hebben de kinderen hun gedachten en ideeën voor een beter Nederland op papier gezet.

Als ik koningin van Nederland was, zou ik geld aan de dieren bescherming geven, zij moeten de asielen groter maken, zodat elk dier een groot apart hok heeft, en veel eten voor zichzelf en

veel meer plaats om rond te lopen. Want steeds als ik naar een dierenwinkel ga zie ik allemaal dieren in kleine hokjes, zoals de puppies, die zijn bijna groter dan het hok en honden moeten in het echt heel veel plaats hebben om rond te rennen en te spelen maar dat kunnen ze nu niet door die kleine hokjes!

Daarom wil ik alle dieren helpen, alle honden moeten rond kunnen rennen en alle konijnen moeten rond huppelen en alle poezen en katten moeten buiten rennen en lopen!

Zoë Louis groep 7

Als ik minister president van Nederland was, zou ik meer geld uitgeven aan de dierenbescherming. Zij kunnen meer asielen bouwen. Want nu is het zo, dat als er niet genoeg plek meer is, dan gaan ze de meest oude of zieke honden een spuitje geven.

Mieke Bender groep 6

Als ik Minister president was dan zou ik meer aandacht voor de natuur hebben. Ik zou zorgen dat meer stukken van het bos en het land beschermd gebied waren. Ik vind dat er heel veel wordt

gebouwd en dat er langzaam minder natuur komt. Ik zou ook zorgen dat de straten in de grote steden veel groener zijn want ik vind fietsen soms gewoon niet meer leuk en als er meer bomen en bloemen zijn dan komen er meer vlinders en vogels.

Maar zielig genoeg ben ik niet de Minister President en woon ik niet in Nederland.

Judith Havekes groep 7

Als ik de koning was, zou ik meer geld aan de regering geven. Want die verspreiden het. Zoals bijvoorbeeld aan het leger en allemaal goede dingen. En ik zal heel veel acties doen en zorgen voor meer werk.

Niels groep 6

Als ik koningin ben dan ga ik aan het onderwijs werken omdat mensen blut zijn en geen schoolboeken kunnen betalen en kinderen moeten beter onderwijs krijgen, anders kunnen ze geen goed werk doen en als ze geen werk

doen verdienen ze niks en dat kan problemen leveren, zoals geen eten kunnen kopen of huishuur niet meer kunnen betalen. School boeken moeten gratis.

Liv groep 6

Als ik Koning van Nederland was dan zou ik het geld aan het Ministerie van Defensie geven om de neo nazi's te verbieden. als ik het geld aan hun geef dan kunnen ze die mensen zoeken. dan kunnen ze ook het leger erop af sturen.

Stijn Kanters groep 7

Als ik koning van Nederland was zou ik de mensen gezond laten worden door vet eten duurder maken omdat er te veel mensen te dik zijn (en als mensen nog steeds vette dingen eten dan hebben we meer geld binnen.) Ik vind dat we spaarlampen goedkoop moeten maken en gewone lampen duurder (en als nog steeds veel mensen gewone lampen kopen dan hebben we minder problemen met geld.) Ik vind ook dat we beter voor dieren in het asiel en boerderijen moeten zorgen bijvoorbeeld alle dieren niet teveel of te weinig eten geven. Ik vind dat we ook nieuwe avondscholen moeten maken waar ontslagen mensen een nieuwe studie kunnen volgen. Ik wil ook meer bejaardenhuizen bouwen omdat steeds meer ouderen er niet naar toe kunnen omdat ze vol zitten. Ik hoop dat ik Nederland hierdoor een beter land kan maken en dat we minder hoeven te bezuinigen

Kay groep 7

Als ik Minister van Defensie was zou ik zorgen dat het veiliger werd in Nederland.

Ik zou ook de groepen zoals neo nazies verbieden omdat ze Hitler volgen en Hitler had slechte ideeën.

Ayman Bernhard Meijsen groep 7

Als ik koningin was dan zou ik willen dat er minder belasting komt. Ik zou dat willen omdat er veel mensen zijn die te weinig geld hebben. Ze kunnen dan geen eten en kleren meer kopen en ze raken hun huis kwijt. En dan hebben ze geen leuk leven.

Tara groep 6

Als ik de Minister President van Nederland zou zijn, zou ik de zieke mensen en oude mensen beter helpen. Ik zou zieke mensen helpen door meer ziekenhuizen met meer kinderafdelingen en meer volwassen afdelingen te bouwen. Ik zou betere medicijnen kopen voor de mensen en meer dokters aannemen zodat er geen wachtlijsten meer zijn. Ik zou het ziekenhuis ook gratis maken zodat iedereen er in kan die ziek is of andere erge problemen hebben. Ik zou voor de oude mensen die niet veel meer kunnen en niet meer kunnen werken meer bejaarden huizen en meer verpleeghuizen laten bouwen ook zal ik meer verpleging aannemen zodat die mensen meer aandacht krijgen. Dit zou ik doen als ik de Minister President van Nederland zou zijn.

Gioia Louis groep 7

Wat ik zou veranderen als ik koning was: ik zal voor meer beveiliging zorgen voor Nederland en zo min mogelijk troepen en wapens uitgeven aan andere landen. En ik zal meer geld besparen voor tanks etc. ik zal meer geld uitgeven aan sport en gezondheid. Ik zal meer universiteiten voor geneeskunde laten bouwen. Ik zal veel geld geven aan leren maar ik zou wel er alleen leuke lessen van maken waar je heel veel van kan leren. Ik zal meer scholen laten bouwen plus heel erg veel universiteiten voor ruimtevaart.

Ik zal ervoor zorgen dat iedereen in Nederland kan gaan werken in een goede en schone omgeving. Ik zal veel fabrieken neerzetten die veel producten gaan maken voor ruimtevaart.

Ocker de Bokx groep 8

Als ik Koningin van Nederland was dan zou ik alle werkelozen helpen en meer sparen en minder lenen. Ik zou ook alle Neo Nazi's verbieden en tot een levenslange gevangenisstraf veroordelen. Ik zou schoolgeld verlagen en de belastingen ook verlagen zodat mijn opa en oma en alle andere oude mensen niet failliet gaan en lekker van hun pensioen kunnen genieten.

Robin de Plaa groep 7

Als ik koningin of minister president van Nederland zou zijn, zou ik ervoor willen zorgen dat iedereen een baan heeft. Ik zou dat doen omdat het beter voor Nederland zou zijn. Mensen verliezen hun baan. Als mensen geen baan hebben, kunnen ze geen boodschappen doen. En als de winkels geen geld krijgen, krijgen de fabrieken ook niks en kunnen ze niet veel naar andere landen opsturen van onze producten. Dan is heel Nederland arm. Wat er ook gaat gebeuren is dat mensen niet hun belasting betalen omdat ze geen geld verdienen. Daarom wil ik er zeker voor zorgen dat iedereen een baan heeft. Ik zou dat doen door aan een paar mensen te vragen om naar een buurt te gaan en te vragen of iedereen een baan heeft. Als ze geen baan hebben vragen die speciale mensen waar ze goed in zijn en wat andere mensen vinden waar ze goed in zijn. Die mensen moeten ook vragen wat ze leuk vinden. De mensen

zonder baan moeten een lijstje maken met welke baan ze willen. Dan komen ze naar een kantoor waar wij gaan overleggen wie welke baan krijgt. Ik denk dat Nederland dan een beter land zou worden.

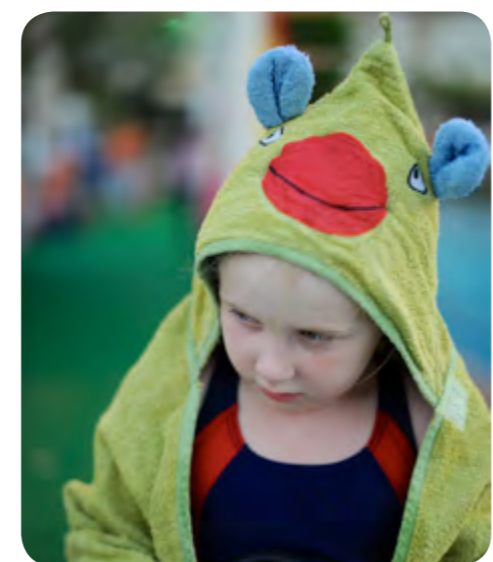
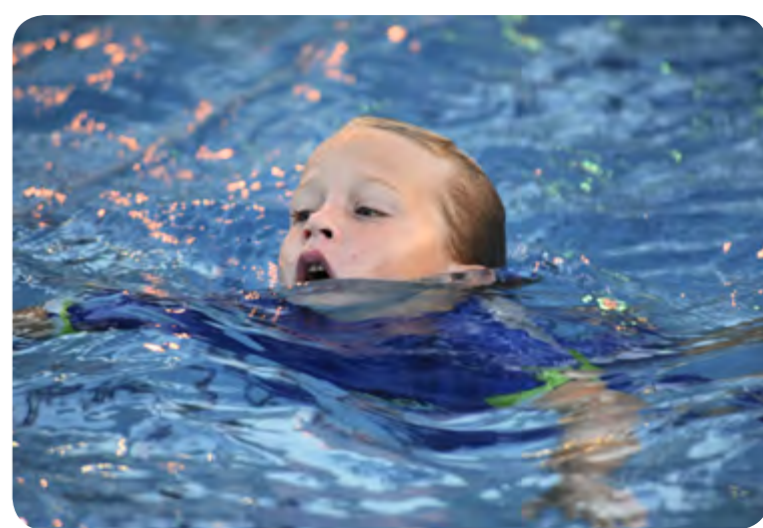
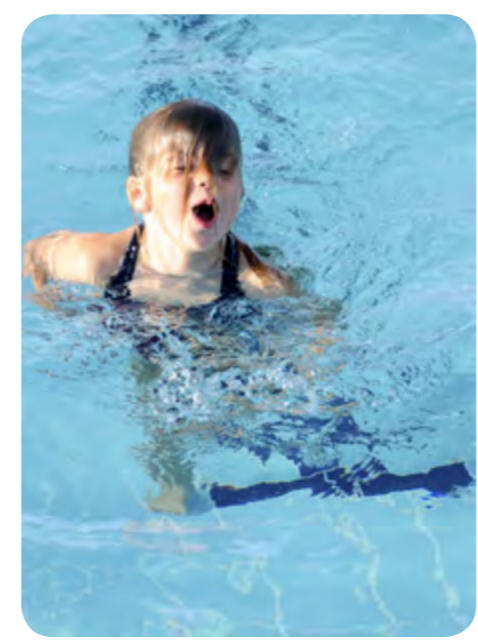
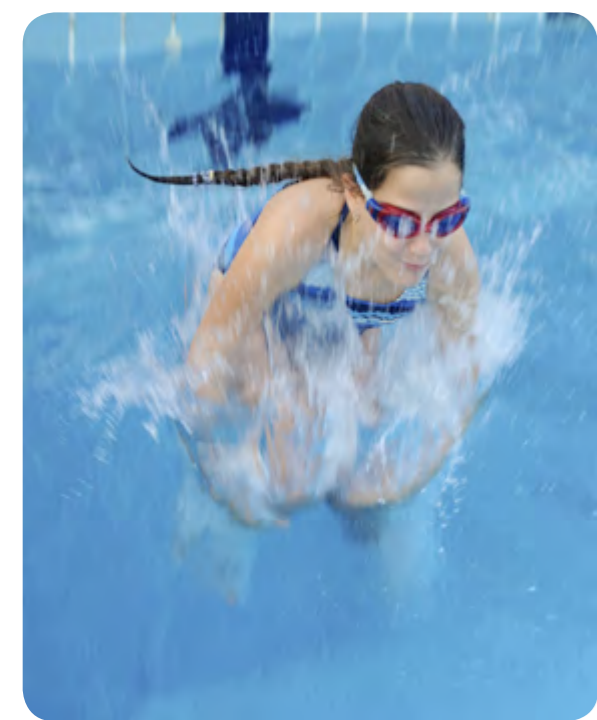
Maartje Bender groep 8

Sinterklaas komt weer naar Oman!

Aankomst: Zaterdag 16 november op het PDO strand om 10 uur.
Huisbezoeken zijn op vrijdag 29 november.

Voor meer informatie neem contact op met:
Herma van Dijk 97444019
Erika Hoefman 97214922

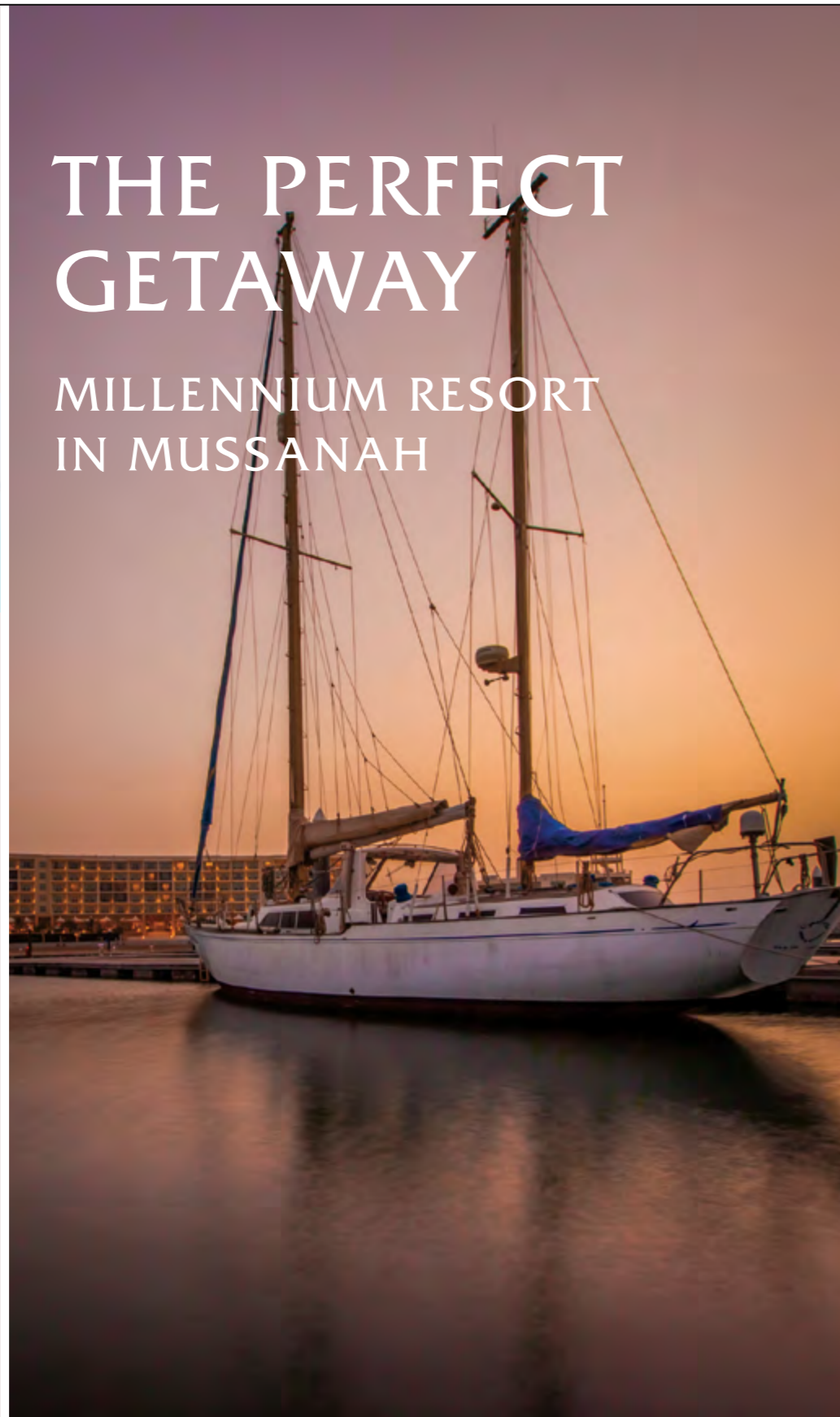

THE PERFECT GETAWAY

MILLENNIUM RESORT IN MUSSANAH

- Seafront Beach Resort
- Fully Serviced Apartments
- Tantalizing Food and Beverage outlets
- SPA and Fitness Centre
- Beach Club with Pool Bars
- Swimming Pools including exclusive private ladies pool
- Kids Park and Turtle Splash
- Tennis Courts
- 18 Holes Mini Golf Course
- Oman Sail Water Sport and Dive Centre
- 54 Berth Marina

MILLENNIUM
RESORT
MUSSANAH, OMAN

You are the Centre of Our World

Wudam Al Sahil, Mussanah. PO Box 82, PC 300, Sultanate of Oman.
T (968) 26871555 (Ext) 7518 • M (968) 95752508 • F (968) 26871556
reservations@mill-mussanah.com • www.millenniumhotels.com

www.facebook.com/MRMMUSSANAH www.twitter.com/mrmmussanah

A Member of Millennium Hotels and Resorts

Restaurant Review

Door Wendy Ligier

Turkish House: best fish in town!

Van de ambiance moet Turkish House het niet hebben. Van buiten ziet het er ok uit en je kunt er zoals gebruikelijk je auto laten wassen terwijl je eet. Eenmaal binnen valt het wat tegen: kil TL-licht en versleten nepleren stoelen. Dat is snel vergeten als je de menukaart krijgt, een fles water en een versgebakken (nog warm!) Turks brood met de afmetingen van de rugleuning van je stoel. Bestel er een 'mixed appetizer' bij, dan krijg je een heerlijk bordje met houmous en ander lekkers voor op het brood. Ook heel lekker: de eggplant (aubergine) salade, een heel klein beetje pittig maar wel zo dat onze achtjarige het nog lekker vindt en niet kan stoppen met stukjes brood met auberginesalade eten. Onverstandig, want dan moet de vis nog komen.

Het beste is om naar de toonbank te gaan waar de kakelverse visjes klaarliggen om gegrild of gebakken te worden. Je kiest ze uit per plankje, de prijs staat erop, vanaf ongeveer vijf rial heb je al een plankje vis dat genoeg is voor drie of vier personen. Bij de meeste vissen kun je kiezen of je ze gegrild of gebakken wilt eten. Wij kiezen meestal voor gegrild, met nog een lekkere gemengde salade erbij. Ook heel lekker: de gebakken inktvisringen. Heerlijk met een sausje erbij... Voor wie echt frietjes wil, kan dat natuurlijk ook.

Een kwartiertje later komt je vis eraan, perfect gegrild en in twee helften, met citroentjes erbij. Dan is het smullen. Onze favoriet is de 'hamour fish' (uitgebreid gegoogled en vermoedelijk het beste vertaald als 'zeebaars'), die in de zee rondom Oman gevangen wordt en direct van de vismarkt in Muscat naar Turkish House komt elke dag. Verser en lekkerder wordt het niet!

De bediening is niet de vriendelijkste ooit maar goed te doen, zeker als je uit Nederland komt en wel wat gewend bent op dat gebied. Kinderen zijn welkom en vinden het simpele eten waarschijnlijk heel lekker. Geen ingewikkelde kruiden of spicy dishes. Bij het afrekenen is het even schrikken: zoveel lekkers gegeten voor zo weinig geld! Reserveren is niet nodig, je kunt zo binnenlopen. Als het vol is, verwijzen ze je naar hun andere filiaal om de hoek. Zelfde keuken, ook prima om te zitten. Het grote voordeel van Turkish House voor Nederlanders met kids die graag om zes uur of eerder eten, is dat het de hele dag open is. Ook heerlijk voor de lunch en 's avonds kun je er dus al vroeg binnenvallen voor een early dinner. Aanrader!

Turkish House bevindt zich op een pleintje aan Dohat Al Adab Street, in Al Khuwair vlakbij de rotonde, zie 'Turkish House, Muscat, Oman' op Google maps.

Drikkbord

DE KARAVAN

Peuterspeelzaal voor
peuters van twee tot drie
jaar, onder leiding van
Michelle Joseph.
Voor meer informatie:
Tel: 24675429 / GSM
97632014

GEBOREN ^{10c+5}

Jonathan Geerligs

29 september 2013

zoon van Joseph en Sara,
broertje van Jos

Rolling Dinner

Wanneer: 13 december
Tijd: 19 uur
Wie: jij & een partner
Wat: koken - eten - drinken
Waar: 1 gang bij jou, de rest ergens anders
Waarom: omdat het leuk en lekker is

Zin? Geef je op voor 15 november bij:
dinner.muscat@gmail.com

NIEUWE NEDERLANDERS EN NEDERLANDSTALIGEN IN OMAN

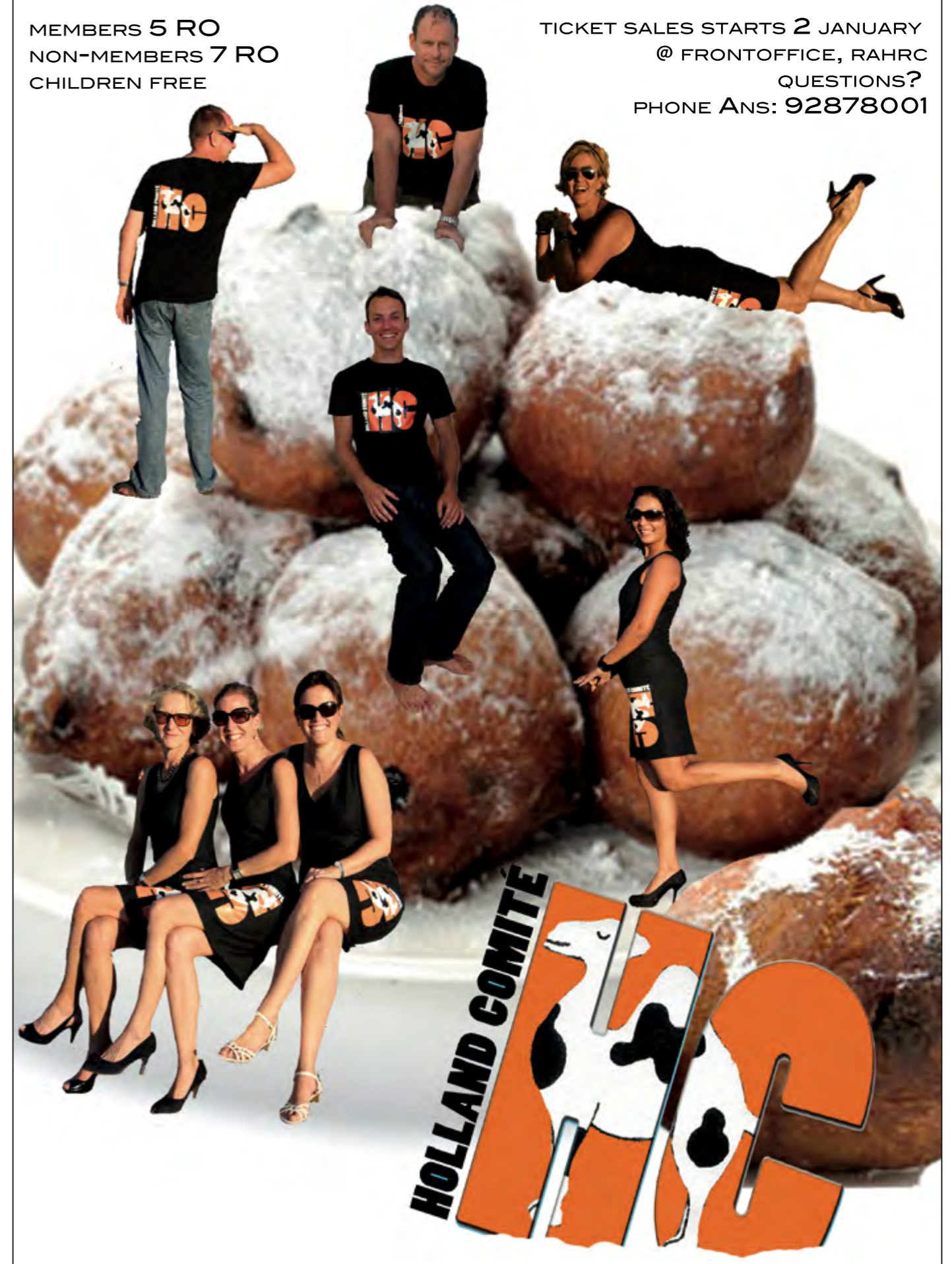
HOLLANDESE
NIEUWE

Frits & Mary Ploeg
Wouter & Nicole Smits
Wim van Beilen & Hilda Hospers
Emilie & Niels van der Werff, met Floris, Daan en Lisa
Hajo & Joana Dekker, met Peter en Gaia
Wendy & Bruno Ligier, met Daniel
Eva & Ronald van der Poel, met Ellemijn en Thijs
Martine & Mark Donderwinkel, met Carlijn en Malou
Madrid Swade & H. Alherbi, met Noura
Femke & Niels van Wageningen, met Emma, Julia en Sofie
Gerda van Loon & Evert Jan Versteeg, met Wisse en Mare
Erika Verhoef met Charlotte en Jasmijn
(man Gert is al in Oman)

NEW YEARS DIVE 2014, 10 JANUARY @ PDO BEACH

MEMBERS 5 RO
NON-MEMBERS 7 RO
CHILDREN FREE

TICKET SALES STARTS 2 JANUARY
@ FRONTOFFICE, RAHRC
QUESTIONS?
PHONE ANS: 92878001

Update huizenmarkt en hypotheek

Geachte expat,

zoals altijd in de herfst, is de tweede kamer bevangen door regel drift. Dat gaat gepaard met een heleboel veranderingen op fiscaal gebied. Veel van deze

veranderingen zijn niet erg goed doordacht, waardoor er in het jaar daarna weer veel reparatiewetgeving bijkomt. Bezuinigen is dit jaar weer het toverwoord en onze regering valt voluit in de valkuil die ze zelf in Brussel heeft gecreëerd een paar jaar geleden. Onze regering dacht toen, dat begrotingstekorten alleen in Zuid Europa voorkomen en vond dat die tekorten hard moesten worden aangepakt. Brussel doet dat nu.

Als expat heeft u meestal maar beperkt te maken met fiscaal Nederland (uw woning) maar dat wordt anders als u terugkeert. Het belastingplan 2014 is gepresenteerd en is doordrenkt van bezuinigingen en komt in een volgende column aan de beurt. In deze column stip ik de belangrijkste fiscale veranderingen op hypotheekgebied aan en daarnaast geef ik u een update van de huizenmarkt. Natuurlijk met nadruk op de punten die voor u, als expat, van belang kunnen zijn.

Huizenmarkt

De huizenmarkt lijkt zijn dieptepunt wel ongeveer bereikt te hebben. De prijsdaling neemt af en het aantal verkochte woningen neemt toe. Ook de vertrouwensindicator van de Vereniging Eigen Huis loopt weer langzaam op. Er worden maandelijks weer 9 a 10.000 woningen verkocht. Dit aantal was ongeveer 7.500 de eerste 6 maanden van 2013. Vooral hoekwoningen doen het goed met 43% meer verkocht dan in september 2012. Appartementen doen het wat minder met 18,4%.

De prijzen van bestaande woningen zijn in de laatste 12 maanden met ongeveer 4,1% gezakt naar € 215.000 gemiddeld en we zitten op het niveau van begin 2003. Per woningtype en per regio varieert dit echter sterk. Landelijk zijn de prijzen met bijna 20% gezakt sinds de top in augustus 2008 en deze daling is nog steeds gaande maar vlakkt af. Vrijstaande huizen buiten de Randstad zijn met ongeveer 30% gedaald maar aan de onderkant van de markt is de daling lager. Omdat de bodem in zicht is komen er in

2014 en daarna, mooie koopmomenten. Haast hoeft u niet te maken want er is nog een enorm stuwmeer aan huizen dat weggewerkt moet worden en het is onwaarschijnlijk dat de huizenprijzen de komende jaren sterker gaan stijgen dan de inflatie.

Een andere gunstige factor is de huidige lage rente. Op termijn wordt wel verwacht dat deze gaat stijgen en dat heeft ook consequenties voor diegenen die al een hypotheek hebben.

Een negatieve factor is nog steeds het verstrekingsbeleid voor hypotheek van de banken want het is erg moeilijk een hypotheek te krijgen als expat. (of als ondernemer of ZZP'er)

Hypotheek

Als de hypotheekrente inderdaad zou gaan stijgen is het de moeite waard om te kijken of u de rente op dit niveau kunt vastzetten voor een langere periode. Dit geldt zeker als uw rentevaste periode binnen afzienbare tijd afloopt. Dit openbreken van de rentevaste periode kan veel geld besparen, vooral als de periode niet zolang meer loopt en u de rente weer lang wilt vastzetten. Als de bank nadeel ondervindt van dit openbreken, krijgt u een boete en het vergt enig rekenwerk om te bepalen of het de moeite waard is.

Als uw huis in Nederland nog in box 1 zit (dus niet verhuurd is of verhuurd geweest) kunt u deze boete net zoals de hypotheekrente aftrekken. Als u dan in Nederland verder geen inkomen heeft (en dat is vaak zo) dan krijgt u een negatief inkomen en dat negatieve inkomen is weer te verrekenen met vorige jaren in Nederland of komende jaren Nederland (carry back en carry forward regeling)

Oversluiten is ook een optie om van de lagere rente te profiteren, maar alleen voor mensen met veel overwaarde. De meeste expats zullen problemen krijgen met oversluiten omdat de banken, als het expats betreft, zeer terughoudend zijn met financiering.

Per 1-1-2013 is er fiscaal op hypotheekgebied al heel veel veranderd en er komt nog meer in 2014.

De meest in het oog springende verandering voor expats is de volgende: Als u uw woning in Nederland heeft verhuurd (deze zit nu dus in

box 3 evenals uw hypotheek) en terugkeert voor 1 januari 2021 dan gaat uw woning en uw hypotheek weer terug naar box 1 en is er dus weer renteaftrek. Dit is een overgangsregeling.

Ook als u een kapitaalverzekering (KEW, SEW, BEW) had van voor 1-1-2013 (spaarhypotheek of beleggingshypotheek) mag deze worden teruggeplaatst naar box 1. U betaalt dan over de waarde geen vermogensrendementsheffing maar u moet te zijner tijd, de uitkering uit de polis wel gebruiken voor het aflossen van uw hypotheek. Als u in 2013 bent vertrokken geldt dit niet.

Komt u terug na 1-1-2021 dan moet u uw hypotheek oversluiten om weer recht op renteaftrek te krijgen. Aflossingsvrij lenen is er dan niet meer bij, omdat nieuwe hypotheek sinds 1-1-2013 annuïtair of sneller moeten aflossen. Bij oversluiten van een hypotheek die voor 2013 al bestond geldt deze aflossingseis niet. Dus een aflossingsvrije hypotheek kan worden overgesloten naar een nieuwe aflossingsvrije hypotheek en dat blijft voorlopig fiscaal meestal gunstig.

Voor expats met renteaftrek is het van belang dat vanaf 1-1-2014 de maximale renteaftrek van 52%, jaarlijks met 0,5% wordt beperkt. Deze verlaging met 0,5% gaat jaarlijks door totdat de rente aftrek nog maar 38% bedraagt. Grootverdieners met huizen van meer dan 1 miljoen gaan dit vooral goed merken omdat deze groep mensen ook last gaat krijgen van de zogenaamde "villa belasting". De verhoging van het eigenwoningforfait, in stappen, van 0,6% naar 2,35% in 2016. Het eigenwoningforfait (is het niet aftrekbare deel van de betaalde rente) tot 1,1 miljoen blijft 0,6% van de WOZ waarde, maar over de

waarde daarboven wordt het 2,35%. Als u veel overwaarde heeft betekent dit dat er veel minder renteaftrek is.

Een nieuw begrip is de LTV, de "loan to value" maatstaf, die aangeeft hoe hoog uw hypotheek is ten opzichte van de (aankoop)waarde van uw huis. Deze gaat in 2014 naar 104% en de LTV wordt in 2018 100%. Dat betekent dat u zonder eigen geld geen huis meer kunt kopen. Bij de aankoop van een huis van € 400.000 heeft u dan ongeveer € 12.500 aan eigen geld nodig. (overdrachtsbelasting 2%, taxatie, notaris en advieskosten hypotheek) Bij het inschakelen van een makelaar wordt het ongeveer € 18.000. Iets om rekening mee te houden.

Tot slot is er nog een tijdelijke schenkingsfaciliteit die geldt tot 1-1-2015. Iedereen mag aan iedereen een bedrag van maximaal € 100.000 schenken vrij van schenkbelasting, mits het bedrag door de ontvanger wordt gebruikt voor de aankoop of verbetering van de eigen woning of voor het aflossen van de hypotheek. Bij veel banken kan dit aflossen dan ook nog zonder de eerder genoemde boete. Voor veel ouders en grootouders een mooie gelegenheid om vast wat geld over te dragen naar de volgende generaties. U ziet het Den Haag heeft het weer lekker simpel gemaakt.

Mocht u vragen hebben over het bovenstaande of willen reageren, dan kunt u mailen naar uw Raskrabbelaar:

Henk Vriesman MFP CFP®
DSI Beleggingsadviseur
Henk@PlanningMasters.nl

Autohuur **all-in** tarieven vanaf € 23,-* per dag

Laagste eigen risico - Geen extra verzekeringen bij aankomst - No nonsense voorwaarden

www.bblcarrental.nl

BB&L
CAR RENTAL

*28+ dagen tarief categorie A, excl. Schipholfee

Henk Vriesman MFP CFP®
DSI Beleggingsadviseur

www.planningmasters.nl
Henk@planningmasters.nl
Skype: henk.vriesman
Tel: 0031-72-5816015

FINANCIËEL ADVIES VOOR EXPATS
PENSIOENOPBOUW - HYPOTHEKEN - FISCALE ZAKEN

Ik ben regelmatig in Oman en de Emiraten. U kunt mailen voor een vrijblijvende afspraak bij u thuis.

DR. ELKE HEITZ MRCVS - DR. NATALI KRANJEC DVM - DR. PETAR BOGUNOVIC DVM - DR. HETTY PENNINKHOF DRs.

- * Adopt a cat or dog - Sponsor a cat or dog Project
- * Consultations - Vaccinations - Operation
- * Fully Equiped Hospital
- * Horse Treatment and Medications
- * House Calls by Appointment
- * **24 HR Emergency Service - 92703273 out of hours only**
- * Full Import and Export Service
- * IATA Approved Travel Kennels
- * Pet Food - Treats - Toys - Accessories
- * Eukanuba - IAMS - Royal Canin
- * Beaphar - XtraVital

Opening hours: Sat-Wed 08.30 - 13.30 & 16.00 - 19.00 Thursdays 09.00 - 13.00. Consulting Hours: Sat - Wed 09.00 - 13.00 & 16.00 - 19.00
Location: Way 1822, Building 1467, Qurum, Sultanate of Oman - Postal Address: PO Box 36, P.C. 118, Muscat, Sultanate of Oman
Tel: +968 24562263 - Fax: +96824562804 - Email: info@muscatvets.com - Website: www.muscatvets.com

TANDARTS PEYE (PETER) VLOT

ORTHODONTIST MICHAEL DE WORSOP

Qurum Medical Centre, 61 Al Ilam Street, Medinat Al Ilam

Voor afspraken bel: 24692898 / 24692856

www.qurummedicalcentre.com

WILD WEST

COOL KIDS
FOR A WILD ADVENTURE

KINDERFEST 2014 - WILD WILD WEST

WHEN: FEBRUARY 1ST

**WHERE: RAS AL HAMRA RECREATIONAL CLUB
(MEMBERS ONLY)**

EMAIL: KINDERFEST2014@GMAIL.COM

